

Euroopan unionin virallinen lehti

L 265

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

49. vuosikerta
26. syyskuuta 2006

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 1405/2006, annettu 18 päivänä syyskuuta 2006, Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamisesta** 1
- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 1406/2006, annettu 18 päivänä syyskuuta 2006, maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1788/2003 muuttamisesta** 8
- Komission asetus (EY) N:o 1407/2006, annettu 25 päivänä syyskuuta 2006, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 10
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1408/2006, annettu 22 päivänä syyskuuta 2006, Puolan lipun alla purjehtivien alusten turskan kalastuksen kieltämisestä ICES-alueilla I ja II b** 12
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1409/2006, annettu 22 päivänä syyskuuta 2006, Ranskan lipun alla purjehtivien alusten turskan kalastuksen kieltämisestä ICES-alueilla I ja II (Norjan vedet)** 14
- Komission asetus (EY) N:o 1410/2006, annettu 25 päivänä syyskuuta 2006, asetuksessa (EY) N:o 1002/2006 markkinointivuodeksi 2006/2007 vahvistettujen tiettyjen sokerialan tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien määrien muuttamisesta 16

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2006/646/EY:

- ★ **Euroopan yhteisön ja Turkin tulliyhteistyökomitean päätös N:o 1/2006, tehty 26 päivänä syyskuuta 2006, EY-Turkki-assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/95 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä** 18

2006/647/EY:

- ★ **Komission suositus, annettu 22 päivänä syyskuuta 2006 aurinkosuojatuotteiden tehosta ja siihen liittyvistä väitteistä (tiedoksiannettu numerolla K(2006) 4089) ⁽¹⁾** 39

Oikaisuja

- ★ **Oikaistaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen (EUVL L 309, 25.11.2005)** 44

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1405/2006,

annettu 18 päivänä syyskuuta 2006,

Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

määrä tuotteita ja niiden tuotantoa, kaupan pitämistä tai jalostusta koskevia toimenpiteitä. Toimenpiteet ovat osoittautuneet tehokkaiksi, ja niiden avulla on varmistettu maataloustoiminnan jatkuminen ja kehittäminen. Yhteisön olisi vastakin tuettava kyseistä tuotantoa, jolla on keskeinen merkitys Egeanmeren pienten saarten ympäristölliselle, sosiaaliselle ja taloudelliselle tasapainolle. Esimerkiksi maaseudun kehittämisen alalta saatu kokemus on osoittanut, että paikallisten viranomaisten kanssa harjoitettava tiiviimpi kumppanuus voi auttaa käsittelemään kyseisten saarten erityisongelmia entistä kohdennetumalla tavalla. Näin ollen olisi jatkettava paikallistuotannon tukemista yleisellä ohjelmalla soveltuvimmalla maantieteellisellä tasolla, ja Kreikan olisi toimitettava ohjelma komissiolle.

(1) Joidenkin Egeanmeren saarten erikoisen maantieteellisen sijainnin vuoksi kuljetuskustannukset ovat erityisen korkeat ihmisravinnoksi, jalostukseen tai maatalouden tuotantopanoksina käytettävien välttämättömien tuotteiden tarjonnan kannalta. Tämän lisäksi saaristoluonteeseen ja syrjäisimpien alueiden asemaan liittyvät objektiiviset tekijät aiheuttavat taloudellisille toimijoille ja tuottajille näillä Egeanmeren saarilla lisärajoitteita, jotka haittaavat vakavasti heidän toimintaansa. Tietyissä tapauksissa toimijat ja tuottajat joutuvat kärsimään saaristoluonteesta kaksinkertaisesti. Näitä haittoja voidaan lieventää alentamalla kyseisten tuotteiden hintoja. Näin ollen on aiheellista ottaa käyttöön erityisiä tarjontajärjestelyjä tarjonnan varmistamiseksi Egeanmeren saarilla ja saarten syrjäisyydestä, saaristoluonteesta ja etäisestä sijainnista johtuvien lisäkustannusten hyvittämiseksi.

(2) Egeanmeren saarten pieni koko korostaa niiden ongelmia. Jotta suunniteltujen toimenpiteiden tehokkuus varmistetaan, niiden olisi koskettava ainoastaan saaria, jotka tunnetaan "pieninä saarina".

(3) Egeanmeren pienten saarten paikallistuotannon kehittämiseen tähtäävään yhteisön politiikkaan, sellaisena kuin se on vahvistettu tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Aigeianmeren pienten saarten hyväksi 19 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2019/93⁽¹⁾, on sisältynyt suuri

(4) Jotta hintojen alentamista Egeanmeren pienillä saarilla sekä saarten syrjäisyydestä, saaristoluonteesta ja etäisestä sijainnista johtuvien lisäkustannusten vähentämistä koskeva tavoite saavutettaisiin ja samalla säilytettäisiin yhteisön tuotteiden kilpailukyky, olisi myönnettävä tukea yhteisön tuotteiden tarjontaan Egeanmeren pienillä saarilla. Tuessa olisi otettava huomioon Egeanmeren pienille saarille suuntautuvien kuljetusten lisäkustannukset sekä maatalouden tuotantopanosten tai jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden osalta saaristoluonteesta ja etäisestä sijainnista johtuvat lisäkustannukset.

(5) Koska erityisiin tarjontajärjestelyihin kuuluvat määrät rajoittuvat Egeanmeren pienten saarten tarjontatarpeisiin, järjestelyt eivät haittaa sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Erityisten tarjontajärjestelyjen taloudellisista hyödyistä ei lisäksi saisi aiheutua kaupan vääristymiä kyseisten tuotteiden osalta. Tästä syystä näiden tuotteiden lähettäminen tai vienti Egeanmeren pieniltä saarilta olisi kiellettävä. Kyseisten tuotteiden lähettäminen tai vienti olisi kuitenkin sallittava, kun erityisistä tarjontajärjestelyistä aiheutuva hyöty palautetaan tai, jalostettujen tuotteiden osalta, alueellisen kaupankäynnin mahdollistamiseksi. Lisäksi olisi otettava huomioon vienti kolmansiin maihin, ja perinteistä vientiä vastaavien jalostettujen tuotteiden vienti olisi sallittava vastaavasti. Tätä rajoitusta ei pitäisi soveltaa myöskään jalostettujen tuotteiden perinteeseen lähettämiseen. Selkeyden vuoksi tässä asetuksessa olisi täsmennettävä viitekausi kyseisten perinteisesti vietyjen tai lähetettyjen määrien määrittämiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 27.7.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1782/2003 (EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1).

- (6) Erityisten tarjontajärjestelyjen tavoitteiden saavuttamiseksi järjestelyjen taloudellisten hyötyjen on koskettava tuotantokustannuksia ja alennettava hintoja loppukäyttäjälle saakka. Tästä syystä taloudellisten hyötyjen myöntämisen ehtona pitäisi olla, että hyöty tosiasiaa siirtyy eteenpäin loppukäyttäjälle ja että toteutetaan tarvittavat valvontatoimenpiteet.
- (7) Paikallisen maataloustuotannon kehittämistä ja maataloustuotteiden tarjontaa koskevien tavoitteiden saavuttamisen helpottamiseksi tarjonnan suunnittelua kyseisillä saarilla olisi yhdenmukaistettava ja komission ja Kreikan väliseen kumppanuuteen perustuvaa lähestymistapaa olisi sovellettava järjestelmällisesti. Kreikan nimeämien viranomaisten olisi sen vuoksi laadittava arvioitu tarjontatase ja toimitettava se komissiolle hyväksyttäväksi.
- (8) Egeanmeren pienten saarten maataloustuottajia olisi rohkaistava tuottamaan laatutuotteita, ja tällaisten tuotteiden kaupan pitämistä olisi edistettävä.
- (9) Komission pysyvään käytäntöön, jonka mukaan valtiontukia ei saa myöntää toimintatukina perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen maataloustuotteiden tuotantoon, jalostukseen tai kaupan pitämiseen, voidaan myöntää poikkeus, jotta lievennetään Egeanmeren pienten saarten maataloustuotannon erityisrajoitteita, jotka aiheutuvat saarten syrjäisyydestä, saaristoluonteesta ja etäisestä sijainnista, viljelyalan vähäisyydestä, vuorisuudesta ja ilmastosta sekä niiden riippuvuudesta vähäisestä määrästä tuotteita.
- (10) Tämän asetuksen täytäntöönpanon ei pitäisi vaikuttaa Egeanmeren pienille saarille tähän asti myönnetyn erityistuen tasoon. Kreikalla olisi edelleen oltava käytössään asetuksen (ETY) N:o 2019/93 mukaisesti jo myönnettyä yhteisön tukea vastaavat määrät, jotta se pystyy toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet. Tällä asetuksella perustetun Egeanmeren pienten saarten maataloustuotantoa koskeva uusi tukijärjestelmä olisi sovitettava yhteen muualla yhteisössä samoihin tuotantosuuntiin myönnettävän tuen kanssa, ja asetus (ETY) N:o 2019/93 olisi siksi kumottava.
- (11) Toissijaisuusperiaatteen ja yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003⁽¹⁾ hengen mukaisesti on aiheellista siirtää Egeanmeren pienten saarten erityistoimenpiteiden hallinnointi Kreikalle. Näin toimenpiteitä voidaan toteuttaa

Kreikan toimittamassa ja komission hyväksymässä tukiohjelmassa.

- (12) Kreikka on päättänyt soveltaa tilatukijärjestelmää koko maassa 1 päivästä tammikuuta 2006. Egeanmeren pieniä saaria koskevien järjestelyjen yhteensovittamisen varmistamiseksi asetusta (EY) N:o 1782/2003 olisi muutettava vastaavasti.
- (13) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti.
- (14) Tässä asetuksessa säädetyn ohjelman soveltaminen olisi aloitettava 1 päivänä tammikuuta 2007. Jotta ohjelmaa voitaisiin soveltaa mainitusta ajankohdasta, olisi syytä kuitenkin säätää, että Kreikka ja komissio voivat tämän asetuksen voimaantulopäivän ja ohjelman soveltamisen alkamispäivän välisenä aikana toteuttaa valmistelevia toimenpiteitä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala ja määritelmät

1. Tässä asetuksessa säädetään perustamissopimuksen liitteessä I lueteltuja maataloustuotteita ja maatalouden tuotantovälineitä koskevista erityistoimenpiteistä niiden vaikeuksien lieventämiseksi, joita Egeanmeren pienille saarille aiheutuu niiden syrjäisestä saariasemasta.

2. Tässä asetuksessa 'pienillä saarilla' tarkoitetaan kaikkia Egeanmeren saaria Kreetaa ja Eviaa lukuun ottamatta.

2 artikla

Yhteisön tukiohjelma

Otetaan käyttöön pieniä saaria koskeva yhteisön tukiohjelma. Se sisältää:

a) erityisiä tarjontajärjestelyjä, joista säädetään II luvussa, ja

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1156/2006 (EUVL L 208, 29.7.2006, s. 3).

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

- b) paikallisten maatalouden tuotantosuuntien kehittämiseen tähtääviä erityistoimenpiteitä, joista säädetään III luvussa.

II LUKU

ERITYISET TARJONTAJÄRJESTELYT

3 artikla

Arvioitu hankintatase

1. Otetaan käyttöön erityiset tarjontajärjestelyt sellaisten maataloustuotteiden osalta, jotka ovat välttämättömiä pienillä saarilla ihmisravinnoksi, muiden tuotteiden valmistuksessa tai maatalouden tuotantopanoksina.

2. Laaditaan arvioitu tarjontatase, jossa ilmoitetaan määrällisesti 1 kohdassa tarkoitettujen maataloustuotteiden vuotuiset tarjontatarpeet. Arvoidun tarjontataseen laativat Kreikan nimeämät viranomaiset, ja se toimitetaan komission hyväksyttäväksi.

Paikallisille markkinoille tarkoitettuja tai perinteisesti muualle yhteisöön lähetettäviä taikka perinteisen kaupankäynnin osana vietäviä tuotteita pakkaavien ja jalostavien yritysten tarpeista voidaan tehdä erillinen arvioitu tase.

4 artikla

Erityisten tarjontajärjestelyjen toiminta

1. Myönnetään tukea 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tarjontaan pienillä saarilla.

Tuen määrä vahvistetaan ottaen huomioon tuotteiden kaupan pitämisestä pienillä saarilla aiheutuvat lisäkustannukset laskettuina niistä Manner-Kreikan satamista, joista tarjontatoimitukset tavanomaisesti tehdään, ja tuotteiden kauttakulku- tai lastaussaarien satamista määräsaariin.

2. Erityiset tarjontajärjestelyt pannaan täytäntöön ottaen huomioon erityisesti:

- a) pienten saarten erityistarpeet ja tarkat laatuvaatimukset;
- b) perinteiset kauppavirrat Manner-Kreikan satamiin ja Egeanmeren saarten välillä;
- c) suunniteltujen tukien taloudelliset näkökohdat;
- d) soveltuvien osin se, että järjestelyt eivät haittaa paikallistuotannon kehittämismahdollisuuksia.

3. Erityisten tarjontajärjestelyjen soveltaminen edellyttää taloudellisten hyötyjen siirtymistä tosiasiaa loppukäyttäjälle.

5 artikla

Vienti kolmansiin maihin ja lähettäminen muualle yhteisöön

1. Erityisten tarjontajärjestelyjen piiriin kuuluvia tuotteita voidaan viedä kolmansiin maihin tai lähettää muualle yhteisöön ainoastaan edellytyksin, jotka vahvistetaan 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Edellytyksiin kuuluu erityisesti erityisten tarjontajärjestelyjen osana saadun tuen palauttaminen.

2. Erityisistä tarjontajärjestelyistä hyötynneistä tuotteista pienillä saarilla jalostettujen tuotteiden vienti kolmansiin maihin tai lähettäminen muualle yhteisöön on mahdollista perinteisen viennin ja perinteisten lähetysten rajoissa. Vietävät tai lähetettävät määrät on eriteltävä 15 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

Kyseisten tuotteiden vientiin ei myönnetä vientitukea.

6 artikla

Järjestelyjen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt

Tämän luvun soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Niissä määritellään erityisesti, millä edellytyksillä Kreikka voi muuttaa erityisten tarjontajärjestelyjen piiriin kuuluvia määriä ja eri tuotteille vuosittain myönnettävien varojen kohdentamista sekä ottaa tarvittaessa käyttöön toimitustodistusjärjestelmän.

III LUKU

TOIMENPITEET PAIKALLISEN MAATALOUSTUOTANNON KEHITTÄMISEKSI

7 artikla

Tukitoimenpiteet

1. Tukiohjelma sisältää toimenpiteet, jotka ovat tarpeen pienten saarten maatalouden paikallisten tuotantosuuntien jatkuvuuden ja kehittämisen varmistamiseksi.

2. Tukiohjelma laaditaan Kreikan soveltuvimmaksi katsomalla maantieteellisellä tasolla. Sen laativat Kreikan nimeämät toimivaltaiset viranomaiset, ja Kreikka toimittaa sen komissiolle hyväksyttäväksi sen jälkeen, kun on neuvoteltu toimivaltaisten viranomaisten ja järjestöjen kanssa tarkoituksenmukaisella tasolla.

8 artikla

Yhteensopivuus ja johdonmukaisuus

1. Tukiohjelmassa toteutettavien toimenpiteiden on oltava yhteisön lainsäädännön mukaisia ja johdonmukaisia yhteisön muun politiikan ja sen mukaisesti toteutettavien toimenpiteiden kanssa.

2. Tukiohjelmassa toteutettavien toimenpiteiden on oltava johdonmukaisia niiden toimenpiteiden kanssa, jotka toteutetaan yhteisen maatalouspolitiikan muiden välineiden ja erityisesti yhteisiin markkinajärjestelyihin, maaseudun kehittämiseen, tuotteiden laatuun, eläinten hyvinvointiin ja ympäristön suojeluun liittyvien välineiden avulla.

Tämän luvun mukaisia toimenpiteitä ei voida rahoittaa varsinakaan:

- a) yhteisen markkinajärjestelyn mukaisesti käyttöön otettujen palkkio- tai tukijärjestelmien lisätukena, lukuun ottamatta puolueettomin perustein perusteltuja poikkeustapauksia;
- b) tutkimushankkeiden, tutkimushankkeita tukevien toimenpiteiden eikä tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn neuvoston päätöksen 90/424/ETY⁽¹⁾ mukaisesti yhteisörahoituskelpoisten toimenpiteiden tukena;
- c) Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005⁽²⁾ soveltamisalaa kuuluvana tukena.

9 artikla

Tukiohjelman sisältö

Tukiohjelmaan voi sisältyä:

- a) määrällinen kuvaus maataloustuotannon nykytilasta ottaen huomioon käytettävissä olevien arviointien tulokset, joista käyvät ilmi kehityserot, -kuilut ja -mahdollisuudet;

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2006/53/EY (EUVL L 29, 2.2.2006, s. 37).

⁽²⁾ EUVL L 227, 21.10.2005, s. 1.

- b) ehdotetun strategian kuvaus, valitut toimintalinjat ja määrälliset tavoitteet sekä arvio odotettavissa olevista taloudellisista, ympäristöllisistä ja sosiaalisista vaikutuksista, työllisyysvaikutukset mukaan luettuina;

- c) toimenpiteiden toteuttamisaikataulu ja alustava kokonaisrahoitustaulukko, jossa esitetään käytettävissä olevat määrärahat;

- d) näyttö tukiohjelman eri toimenpiteiden yhteensopivuudesta ja johdonmukaisuudesta sekä seurannassa ja arvioinnissa käytettävät perusteet;

- e) järjestelyt tukiohjelman tehokkaan ja tarkoituksenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi, mukaan luettuina julkistaminen, seuranta ja arviointi sekä tarkastuksia ja hallinnollisia seuraamuksia koskevat säännökset;

- f) tukiohjelman täytäntöönpanosta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen nimeäminen sekä asiaan liittyvien viranomaisten tai elinten nimeäminen tarkoituksenmukaisilla tasoilla.

10 artikla

Seuranta

Menettelyt sekä fyysiset ja taloudelliset indikaattorit tukiohjelman täytäntöönpanon tehokkaan seurannan varmistamiseksi vahvistetaan 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

IV LUKU

LIITÄNNÄISTOIMENPITEET

11 artikla

Valtiontuki

1. Komissio voi hyväksyä maataloustuotteiden, joihin sovelletaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklan määräyksiä, tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen aloilla toimintatukia, joilla pyritään lieventämään pienten saarten syrjäisyydestä, saaristoluonteesta ja etäisestä sijainnista johtuvia maataloustuotannon erityisrajoitteita pienillä saarilla.

2. Kreikka voi myöntää lisärahoitusta tukiohjelman täytäntöönpanoa varten. Kreikan on tällöin annettava komissiolle tiedoksi valtiontuki, ja komissio voi hyväksyä tuen tämän asetuksen mukaisesti kyseisen tukiohjelman osana. Näin tiedoksi annettu tuki katsotaan perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti tiedoksi annetuksi.

V LUKU

RAHOITUSSÄÄNNÖKSET

12 artikla

Rahoitusvarat

1. Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annettun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisia maatalousmarkkinoiden sääntelemiseen tarkoitettuja interventiotimenpiteitä.

2. Yhteisö rahoittaa II ja III luvussa säädettyjä toimenpiteitä enintään 23,93 miljoonalla eurolla vuodessa.

3. Edellä II luvussa tarkoitettuihin erityisiin tarjontajärjestelyihin vuosittain kohdistettava enimmäismäärä on 5,47 miljoonaa euroa.

VI LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET, SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

13 artikla

Tukiohjelmaluonnos

1. Kreikan on toimitettava komissiolle 12 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen rahoitusvarojen rajoissa tukiohjelmaluonnos 31 päivään lokakuuta 2006 mennessä.

Tukiohjelmaluonnoksessa on oltava luonnos arvioidusta tarjontataseesta, jossa yksilöidään tuotteet, niiden määrät ja niiden tarjontaan yhteisöstä annettavan tuen määrä, sekä luonnos paikallisen tuotannon tukemista koskevasta ohjelmasta.

2. Komissio arvioi ehdotetun tukiohjelman ja päättää sen hyväksymisestä 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Tukiohjelmaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007.

14 artikla

Soveltamissäännöt

Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Tällaisia toimenpiteitä ovat erityisesti

a) edellytykset, joiden mukaisesti Kreikka voi muuttaa tarjontatuen määriä ja tasoja ja tukitoimenpiteitä tai paikallisen tuotannon tukemiseen myönnettyjen varojen kohdentamista,

b) tarkastusten ja hallinnollisten seuraamusten vähimmäisominaisuuksia koskevat säännökset, joita Kreikan on noudatettava.

15 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 144 artiklalla perustettu suorien tukien hallintokomitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan yksi kuukausi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

16 artikla

Kansalliset toimenpiteet

Kreikan on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi erityisesti tarkastusten ja hallinnollisten seuraamusten osalta ja ilmoitettava niistä komissiolle.

17 artikla

Tiedonannot ja kertomukset

1. Kreikan on ilmoitettava komissiolle vuosittain viimeistään 15 päivänä helmikuuta sen käyttöön annetut määrärahat, jotka se aikoo käyttää tukiohjelman toteuttamiseen seuraavan vuoden aikana.

2. Kreikan on toimitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden kesäkuun 30 päivänä kertomus tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanosta edellisenä vuonna.

3. Komissio esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011 ja sen jälkeen joka viides vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle yleiskertomuksen tämän asetuksen nojalla toteutettujen toimien vaikutuksesta sekä tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

⁽¹⁾ EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 320/2006 (EUVL L 58, 28.2.2006, s. 42).

18 artikla**Kumoaminen**

Kumotaan asetus (ETY) N:o 2019/93 1 päivästä tammikuuta 2007.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen tämän asetuksen liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

19 artikla**Siirtymätoimenpiteet**

Komissio voi 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistaa siirtymätoimenpiteet, jotka ovat tarpeen sujuvan siirtymisen varmistamiseksi asetuksen (ETY) N:o 2019/93 mukaisista toimenpiteistä tässä asetuksessa käyttöön otettuihin toimenpiteisiin.

20 artikla**Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttaminen**

Muutetaan asetus (EY) N:o 1782/2003 seuraavasti:

1) Muutetaan 70 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) kaikki muut liitteessä VI luetellut suorat tuet, jotka myönnettiin viitekaudella Ranskan merentakaisen departementtien, Azoreiden, Madeiran, Kanariansaarten ja Egeanmeren saarten viljelijöille.”;

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2006.

b) Korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä 1 kohdassa tarkoitettua suoraa tukea 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen enimmäismäärien puitteissa edellytyksin, jotka vahvistetaan IV osaston 3, 6 ja 7–13 luvussa.”.

2) Korvataan 71 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”2. Siirtymäkauden aikana kyseisen jäsenvaltion on sovellettava liitteessä VI tarkoitettuja suoria tukia edellytyksin, jotka vahvistetaan IV osaston 3, 6 ja 7–13 luvussa, ylittämättä enimmäismääriä, jotka vastaavat kyseisten suorien tukien osuutta 41 artiklassa tarkoitettua kansallisesta enimmäismäärästä, jonka komissio vahvistaa 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 70 artiklan 2 kohdan soveltamista.”

3) Poistetaan liitteissä I ja VI rivi ”Egeanmeren saaret”.

21 artikla**Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007. Asetuksen 11, 13 ja 14 artiklaa sovelletaan kuitenkin asetuksen voimaantulopäivästä alkaen.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. KORKEAOJA

LIITE

Vastaavuustaulukko

Asetus (ETY) N:o 2019/93	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	3 artikla
3 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	4 artiklan 2 kohta
3 artiklan 3 kohta	4 artiklan 3 kohta
3 artiklan 4 kohta	5 artiklan 1 kohta
3 artiklan 5 kohta	5 artiklan 2 kohta
3a artiklan 1 kohdan a alakohta	—
3a artiklan 1 kohdan b alakohta	12 artiklan 3 kohta
3a artiklan 1 kohdan c alakohta	4 artiklan 3 ja 14 artiklan b kohta
3a artiklan 1 kohdan d alakohta	6 artikla
3a artiklan 2 kohta	6 artikla
5 artikla	7 artiklan 1 kohta
6 artikla	—
8 artikla	—
9 artikla	—
11 artikla	—
12 artikla	—
13 artikla	—
13a artikla	15 artikla
14 artikla	12 artiklan 1 kohta
14a artikla	16 artikla
15 artiklan 1 kohta	17 artiklan 2 kohta
15 artiklan 2 kohta	17 artiklan 3 kohta
16 artikla	21 artikla

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1406/2006,**annettu 18 päivänä syyskuuta 2006,****maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1788/2003 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 ⁽²⁾ 34 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003 ⁽³⁾ nojalla perittyjä tai takaisinperittyjä määriä pidetään Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽⁴⁾ 18 artiklassa tarkoitettuina käyttötarkoitukseensa sidotuin tuloina.

(2) Talousarvioennusteiden parantamiseksi ja talousarviohallinnon joustavuuden lisäämiseksi on aiheellista varmistaa, että asetuksessa (EY) N:o 1788/2003 säädetty maksu on käytettävissä varainhoitovuoden alusta. Sen vuoksi olisi säädettävä, että maksu on maksettava kunkin vuoden lokakuun 16 päivän ja marraskuun 30 päivän välisenä aikana.

(3) Jotta jäsenvaltioilta jaksolta 2005/2006 perittävä maksu olisi käytettävissä seuraavan varainhoitovuoden alusta, on aiheellista säätää, että kyseistä säännöstä sovelletaan 1 päivästä syyskuuta 2006.

(4) Kyproksen, Latvian, Liettuan, Puolan, Slovenian, Slovakian, Tšekin tasavallan, Unkarin ja Viron, jäljempänä 'uudet jäsenvaltiot', osalta toimitusten ja suoramyyntiin viitemäärät vahvistettiin alun perin asetuksen (EY) N:o

1788/2003 liitteessä I olevassa taulukossa f. Tuottajien esittämien muuntamispyyntöjen johdosta komissio myöhemmin mukautti näitä määriä kunkin jäsenvaltion osalta kyseisen asetuksen 8 artiklan mukaisesti.

(5) Suoramyyntiin kansalliset viitemäärät vahvistettiin sen tilanteen mukaan, joka vallitsi ennen uusien jäsenvaltioiden liittymistä. Uusien jäsenvaltioiden maitoalalla on kuitenkin ollut rakennemuutosprosessi ja suoramyyntiin hygieniasäännökset ovat tiukentuneet, minkä vuoksi vaikuttaa siltä, etteivät kovinkaan monet yksittäiset tuottajat ole hakenneet suoramyyntiin tilakohtaisia viitemääriä. Näin ollen suoramyyntiin tilakohtaisia viitemääriä on jaettu tuottajille kaiken kaikkiaan huomattavasti alle kansallisten viitemäärien ja suoramyyntiin kansallisissa varannoissa on huomattavia käyttämättömiä määriä.

(6) Tämän ongelman ratkaisemiseksi ja jotta voitaisiin käyttää kansallisissa varannoissa mahdollisesti käyttämättä olevat suoramyyntiin määrät, on aiheellista sallia jaksolla 2005/2006 suoramyyntiin viitemäärien kertaluonteinen siirto toimitusten viitemääriin, jos jokin uusi jäsenvaltio tätä pyytää.

(7) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1788/2003 olisi muutettava vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1788/2003 seuraavasti:

1) Korvataan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on suoritettava yhteisölle kansallisella tasolla erikseen toimitusten ja suoramyyntiin osalta määritellyn, liitteessä I vahvistetun kansallisen viitemäärän ylityksestä johtuva maksu, ja ne maksavat suoritettavasta maksusta 99 prosenttia Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastolle (EMOTR) lokakuun 16 päivän ja marraskuun 30 päivän välisenä aikana kyseessä olevan kahdentoista kuukauden jakson jälkeen."

⁽¹⁾ Lausunto annettu 5. syyskuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 320/2006 (EUVL L 58, 28.2.2006, s. 42).

⁽³⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 123. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2005 liittymisasiakirjalla.

⁽⁴⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

2) Lisätään 8 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Komissio voi samaa menettelyä noudattaen myös mukauttaa Kyproksen, Latvian, Liettuan, Puolan, Slovenian, Slovakian, Tšekin tasavallan, Unkarin ja Viron osalta jakson 2005/2006 kansallisten viitemäärien jakoa toimitusten ja suoramyynnin välillä kyseisen jakson päättymisen jälkeen asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä. Kyseinen pyyntö on esitettävä komissiolle ennen 10 päivää lokakuuta 2006. Tämän jälkeen komissio mukauttaa jakoa mahdollisimman nopeasti.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

1 artiklan 1 kohtaa sovelletaan 1 päivästä syyskuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2006.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. KORKEAOJA

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1407/2006,**annettu 25 päivänä syyskuuta 2006,****tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierron monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä syyskuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä syyskuuta 2006.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 386/2005 (EUVL L 62, 9.3.2005, s. 3).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 25 päivänä syyskuuta 2006 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	70,2
	096	43,7
	999	57,0
0707 00 05	052	80,1
	999	80,1
0709 90 70	052	87,2
	999	87,2
0805 50 10	052	70,1
	388	62,5
	524	53,8
	528	53,6
	999	60,0
0806 10 10	052	77,3
	400	166,0
	624	112,6
	999	118,6
0808 10 80	388	93,2
	400	96,0
	508	80,0
	512	89,4
	528	74,1
	720	80,0
	800	165,4
	804	91,7
0808 20 50	999	96,2
	052	116,3
	388	86,7
	720	74,4
0809 30 10, 0809 30 90	999	92,5
	052	120,8
	999	120,8
0809 40 05	052	111,4
	066	74,6
	098	29,3
	624	135,3
	999	87,7

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 750/2005 (EUVL L 126, 19.5.2005, s. 12) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1408/2006,**annettu 22 päivänä syyskuuta 2006,****Puolan lipun alla purjehtivien alusten turskan kalastuksen kieltämisestä ICES-alueilla I ja II b**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 26 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2006 22 päivänä joulukuuta 2005 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 51/2006 ⁽³⁾ vahvistetaan kiintiöt vuodeksi 2006.

(2) Komission saamien tietojen mukaan tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai siinä maassa rekisteröityjen aluksien kyseisen kalakannan saaliit ovat täyttäneet vuoden 2006 kiintiön.

(3) Tämän vuoksi on tarpeen kieltää kannan kalastus, sen hallussa pitäminen aluksessa, sen uudelleenlastaus ja purku,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla**Kiintiön täyttyminen**

Tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion kalastuskiintiö vuodeksi 2006 kyseisessä liitteessä tarkoitettulle kannalle katsotaan kokonaan käytetyksi liitteessä säädetyistä päivämäärästä alkaen.

2 artikla**Kiellot**

Tämän asetuksen liitteessä mainitun kannan kalastus kielletään siinä mainitun jäsenvaltion lipun alla purjehtivilta tai siinä maassa rekisteröidyiltä aluksilta liitteessä säädetyistä päivämäärästä alkaen. Kielletään aluksilta tuon päivämäärän jälkeen pyydetyn kannan hallussa pitäminen aluksessa, sen uudelleenlastaus ja purku.

3 artikla**Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä syyskuuta 2006.

Komission puolesta

Jörgen HOLMQUIST

Kalastus- ja meriasioiden pääosaston pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 768/2005 (EUVL L 128, 21.5.2005, s. 1).

⁽³⁾ EUVL L 16, 20.1.2006, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Komission asetuksella (EY) N:o 1262/2006 (EUVL L 230, 24.8.2006, s. 4).

LIITE

Nro	32
Jäsenvaltio	Puola
Kanta	COD/1/2b.
Laji	Turska (<i>Gadus morhua</i>)
Alue	I ja II b
Päivämäärä	5. syyskuuta 2006

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1409/2006,**annettu 22 päivänä syyskuuta 2006,****Ranskan lipun alla purjehtivien alusten turskan kalastuksen kieltämisestä ICES-alueilla I ja II (Norjan vedet)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 26 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2006 22 päivänä joulukuuta 2005 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 51/2006 ⁽³⁾ säädetään kiintiöistä vuodeksi 2006.
- (2) Komission saamien tietojen mukaan tämän asetuksen liitteessä tarkoitetun jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai siinä maassa rekisteröityjen aluksien kyseisen kalakannan saaliit ovat täyttäneet vuoden 2006 kiintiön.

- (3) Tämän vuoksi on tarpeen kieltää kyseisen kannan kalastus, sen hallussa pitäminen aluksessa, sen uudelleenlastaus ja purku,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla**Kiintiön täyttäminen**

Tämän asetuksen liitteessä tarkoitetun jäsenvaltion kalastuskiintiö vuodeksi 2006 kyseisessä liitteessä tarkoitetulle kannalle katsotaan kokonaan käytetyksi liitteessä säädetystä päivämäärästä alkaen.

2 artikla**Kiellot**

Tämän asetuksen liitteessä mainitun kannan kalastus kielletään siinä mainitun jäsenvaltion lipun alla purjehtivilta tai siinä maassa rekisteröidyiltä aluksilta liitteessä säädetystä päivämäärästä alkaen. Kielletään aluksilta tuon päivämäärän jälkeen pyydetyn kannan hallussa pitäminen aluksessa, sen uudelleenlastaus ja purku.

3 artikla**Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä syyskuuta 2006.

Komission puolesta

Jörgen HOLMQUIST

Kalastus- ja meriasioiden pääosaston pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 768/2005 (EUVL L 128, 21.5.2005, s. 1).

⁽³⁾ EUVL L 16, 20.1.2006, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1262/2006 (EUVL L 230, 24.8.2006, s. 4).

LIITE

Nro	33
Jäsenvaltio	Ranska
Kanta	COD/1N2AB.
Laji	Turska (<i>Gadus morhua</i>)
Alue	I ja II (Norjan vedet)
Päivämäärä	10. syyskuuta 2006

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1410/2006,**annettu 25 päivänä syyskuuta 2006,****asetuksessa (EY) N:o 1002/2006 markkinointivuodeksi 2006/2007 vahvistettujen tiettyjen sokerialan tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien määrien muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 ⁽¹⁾,ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kolmansien maiden kanssa käytävän sokerialan kaupan osalta 30 päivänä kesäkuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 951/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 36 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valkoisen sokerin, raakasokerin ja tiettyjen siirappien edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien li-

sätullien määrät markkinointivuodeksi 2006/2007 vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 1002/2006 ⁽³⁾. Kyseiset hinnat ja tullien määrät on viimeksi muutettu komission asetuksella (EY) N:o 1381/2006 ⁽⁴⁾.

- (2) Tällä hetkellä komission käytettävissä olevien tietojen perusteella mainittuja määriä on muutettava asetuksessa (EY) N:o 951/2006 säädettyjen sääntöjen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 951/2006 36 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit, jotka on vahvistettu markkinointivuodeksi 2006/2007 asetuksessa (EY) N:o 1002/2006, muutetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä syyskuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä syyskuuta 2006.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2006, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 178, 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ EUVL L 179, 1.7.2006, s. 36.⁽⁴⁾ EUVL L 256, 20.9.2006, s. 7.

LIITE

Valkoisen sokerin, raakasokerin ja CN-koodiin 1702 90 99 kuuluvien tuotteiden edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien lisätullien muutetut määrät, joita sovelletaan 26 päivästä syyskuuta 2006 alkaen

(EUR)

CN-koodi	Edustava hinta 100 kilogrammalta kyseistä tuotetta	Lisätulli 100 kilogrammalta kyseistä tuotetta
1701 11 10 ⁽¹⁾	22,21	5,20
1701 11 90 ⁽¹⁾	22,21	10,43
1701 12 10 ⁽¹⁾	22,21	5,01
1701 12 90 ⁽¹⁾	22,21	10,00
1701 91 00 ⁽²⁾	29,31	10,58
1701 99 10 ⁽²⁾	29,31	6,06
1701 99 90 ⁽²⁾	29,31	6,06
1702 90 99 ⁽³⁾	0,29	0,36

⁽¹⁾ Vahvistetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 (EUVL L 58, 28.2.2006, s. 1) liitteessä I olevassa III kohdassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽²⁾ Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 318/2006 liitteessä I olevassa II kohdassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽³⁾ Vahvistetaan 1 prosentin sakkaroosipitoisuutta kohden.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

EUROOPAN YHTEISÖN JA TURKIN TULLIYHTEISTYÖKOMITEAN PÄÄTÖS N:o 1/2006,

tehty 26 päivänä syyskuuta 2006,

EY–Turkki-assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/95 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

(2006/646/EY)

TULLIYHTEISTYÖKOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisestä assosiaatiosta 12 päivänä syyskuuta 1963 tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon tulliliiton viimeisen vaiheen aloittamisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 tehdyn EY–Turkki-assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/95 ⁽¹⁾, jäljempänä 'peruspäätös', ja erityisesti sen 3 artiklan 6 kohdan, 13 artiklan 3 kohdan ja 28 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tulliyhteistyökomitean tehtävänä on säätää asianmukaisista toimenpiteistä päätöksen N:o 1/95 3, 13 ja 28 artiklassa tarkoitettujen tulliliittosäännösten täytäntöönpanemiseksi. Tätä tarkoitusta varten komitea on tehnyt 28 päivänä maaliskuuta 2001 päätöksen N:o 1/2001 EY–Turkki-assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/95 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tehdyn päätöksen N:o 1/96 muuttamisesta ⁽²⁾.
- (2) On tarpeen saattaa päätöksen N:o 1/2001 säännökset yhdenmukaisiksi tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 an-

nettuun komission asetukseen (ETY) N:o 2454/93 ⁽³⁾ hiljattain tehtyjen muutosten kanssa, jotka koskevat erityisesti mahdollisuutta evätä arvonlisäysmenetelmän soveltaminen laskettaessa osittaista vapautusta tuontitullista ulkoisen jalostusmenettelyn yhteydessä. On myös tarpeen sallia jäsenvaltioiden tulliviranomaisten myöntää "yhteisölupia" valtuutetuille viejille ja antaa Turkille mahdollisuus hyväksyä tällaisten lupien perusteella annetut A.TR.-tavaratodistukset.

- (3) Euroopan unionin laajentumisen seurauksena on myös tarpeen lisätä eri vahvistusten tekstit Euroopan unionin toimielinten uusilla virallisilla kielillä.
- (4) Menettelyistä, joiden tarkoituksena on helpottaa EUR.1-tavaratodistusten antamista ja kauppalaskuilmoitusten laatimista Euroopan unionin, Turkin ja tiettyjen Euroopan maiden välistä etuuskohteluun oikeutettua kauppaa koskevien säännösten mukaisesti, 28 päivänä toukokuuta 1999 tehdyllä Euroopan yhteisön ja Turkin tulliyhteistyökomitean päätöksellä N:o 1/1999 ⁽⁴⁾ on pyritty oli yksinkertaistamaan yhteisön tai Turkin osalta etuuskohtelu-alkuperää koskevien selvitysten antamista sovellettaessa sellaisia sekä yhteisön että Turkin tiettyjen maiden kanssa tekemiä etuuskohtelukauppasopimuksia, jotka mahdollistavat samanlaisiin alkuperäsääntöihin ja asianomaisista tavaroista kannettavien tullien palautus- tai suspendointikieltoon perustuvan alkuperäkumulaation sopimuspuolten kesken. Mainitulla päätöksellä yhteisön ja Turkin viejät velvoitetaan käyttämään hankkijan ilmoituksia, joissa todetaan tavaroiden edellä mainittujen sääntöjen mukainen alkuperäasema yhteisössä tai Turkissa, kun tavarat on toimittanut tulliliiton toiseen osaan sijoittautunut hankkija. Päätöksessä säädetään myös samassa yhteydessä sovellettavista hallinnollisen yhteistyön menetelmistä.

⁽¹⁾ EYVL L 35, 13.2.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 98, 7.4.2001, s. 31. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä N:o 1/2003 (EYVL L 28, 4.2.2003, s. 51).

⁽³⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 402/2006 (EUVL L 70, 9.3.2006, s. 35).

⁽⁴⁾ EYVL L 204, 4.8.1999, s. 43.

- (5) Tiettyjen yhteisön tai Turkin kanssa etuuskohtelusopimuksen allekirjoittaneiden maiden antamien yhteisön tai Turkin alkuperän osoittavien EUR.1-tavaratodistusten tai kauppalaskulmoitusten hyväksymisestä 25 päivänä heinäkuuta 2000 tehdyn EY:n ja Turkin tulliyhteistyökomitean päätöksen N:o 1/2000 ⁽¹⁾ tarkoituksena on ollut varmistaa, että tulliliiton soveltamisalaan kuuluvien tavaroihin sovelletaan peruspäätöksessä annettuja vapaata liikettä koskevia säännöksiä myös silloin, kun tulliliiton toiseen osaan tuotavien tavaroiden mukana on sekä yhteisön että Turkin kanssa etuuskohtelukauppasopimuksen tehneessä maassa annettu alkuperäselvitys ja kyseiset sopimukset mahdollistavat samanlaisiin alkuperäsääntöihin ja asianomaisista tavaroista kannettavien tullien palautus- tai suspendointikieltoon perustuvan alkuperäkumulaation sopimuspuolten kesken.
- (6) Päätökset N:o 1/1999 ja N:o 1/2000 on tehty, jotta voidaan helpottaa tulliliittosäännösten ja -määräysten sekä etuuskohtelukauppaa koskevien menettelyjen yhteistä soveltamista yhteisön tai Turkin ja tiettyjen maiden välisessä kaupassa. Jollei yhteisön säännösten edellyttämistä välttämättömistä mukautuksista muuta johdu, tähän päätökseen on aiheellista sisällyttää säännökset, jotka ovat
- nykyisellään päätöksissä N:o 1/1999 ja N:o 1/2000, ja kumota viimeksi mainitut päätökset.
- (7) Kun paneurooppalainen alkuperäkumulaatiojärjestelmä on ulotettu myös muihin maihin, jotka osallistuvat 27 ja 28 päivänä marraskuuta 1995 pidetyssä Euro-Väli-meri-konferenssissa annettuun Barcelonan julistukseen perustuvaan Euro-Väli-meri-kumppanuusyhteistyöhön, päätöksessä olisi tarpeen mainita EUR-MED-alkuperäselvitykset.
- (8) Päätöksen N:o 1/95 soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen täytäntöönpanon helpottamiseksi päätös N:o 1/2001 on aiheellista korvata uudella päätöksellä,
- ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

I OSASTO

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 artikla

Tässä päätöksessä annetaan EY-Turkki-assosiointineuvoston tekemää päätöstä N:o 1/95, jäljempänä 'peruspäätös', koskevat soveltamissäännökset.

2 artikla

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1. 'kolmannella maalla' maata tai aluetta, joka ei kuulu EY:n ja Turkin tulliliiton tullialueeseen;

2. 'tulliliiton osalla' yhteisön tullialuetta tai Turkin tullialuetta;
3. 'valtiolla' joko yhteisön jäsenvaltiota tai Turkkiä;
4. 'yhteisön tullikodeksilla' neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2913/92 ⁽²⁾ säädettyä yhteisön tullikodeksia;
5. 'yhteisön tullikodeksin soveltamissäännöksillä' tietyistä yhteisön tullikodekseista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annettua komission asetusta (ETY) N:o 2454/93.

⁽¹⁾ EYVL L 211, 22.8.2000, s. 16.

⁽²⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 648/2005 (EUVL L 117, 4.5.2005, s. 13).

II OSASTO

TULLILIITON OSIEN VÄLISESSÄ TAVARAKAUPASSA SOVELLETTAVAT TULLISÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Yleistä

3 artikla

Yhteisön tullialueella sovellettavia yhteisön tullikoodexia ja sen soveltamissäännöksiä sekä Turkin tullialueella sovellettavia Turkin tullikoodexia ja sen soveltamissäännöksiä sovelletaan tulliliiton osien välisessä tavarakaupassa tässä päätöksessä vahvistettujen edellytysten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta peruspäätöksessä annettujen vapaata liikettä koskevien säännösten soveltamista.

4 artikla

1. Peruspäätöksen 3 artiklan 4 kohtaa sovellettaessa tuonti-muodollisuuksien katsotaan tulleen täytetyiksi viejävaltiossa, kun kyseisten tavaroiden vapaan liikkeen mahdollistava asiakirja on vahvistettu.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu vahvistaminen aiheuttaa tuontitullivelan syntymisen. Se johtaa myös peruspäätöksen 12 artiklassa kuvattujen, kyseisiä tavaroita mahdollisesti koskevien kauppapoliittisten toimenpiteiden soveltamiseen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun tullivelan katsotaan syntyvän ajankohtana, jona tulliviranomaiset hyväksyvät kyseisiin tavaroihin liittyvän venti-ilmoituksen.

4. Velallisena on tavaranhaltija. Välillisen edustuksen yhteydessä velallisena on myös henkilö, jonka lukuun ilmoitus tehdään.

5. Tätä tullivelkaa vastaavien tullien määrä määritetään samojen edellytysten mukaisesti kuin tapauksessa, jossa tullivelka syntyisi samana päivänä tapahtuvasta, kyseisistä tavaroista sisäisen jalostusmenettelyn päättämiseksi tehtävän vapaaseen liikkeen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottamisesta.

2 LUKU

Tavaroiden liikkumiseen liittyvää hallinnollista yhteistyötä koskevat säännökset

5 artikla

Peruspäätöksessä annettujen vapaata liikettä koskevien säännösten täytäntöönpanon kannalta välttämättömien edellytysten täyttyminen on osoitettava todistusasiakirjalla, jonka Turkin tai jäsenvaltion tulliviranomaiset antavat viejän pyynnöstä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11 ja 17 artiklan soveltamista.

6 artikla

1. Edellä 5 artiklassa tarkoitettu todistusasiakirja on A.TR.-tavaratodistus. Tällaisen lomakkeen malli on liitteessä I.

2. A.TR.-tavaratodistusta voidaan käyttää ainoastaan kuljetettaessa tavaroita suoraan tulliliiton osasta toiseen. Yhden lähetyksen muodostavat tavarat voidaan kuitenkin kuljettaa kolmansien maiden kautta, tarvittaessa uudelleenlastaten tai väliaikaisesti varastoiden näissä maissa, jos tavarat pysyvät kauttakuljetus- tai varastointimaan tulliviranomaisten valvonnassa ja niille ei tehdä muita toimenpiteitä kuin purkaminen, uudelleenlastaus tai niiden kunnon säilyttämiseksi tarvittavat toimenpiteet.

Tavarat voidaan kuljettaa tulliliiton osasta toiseen putkijohdoissa kolmansien maiden kautta.

3. Edellä 2 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttyminen on osoitettava tuojavaltion tulliviranomaisille esittämällä:

a) yksi ainoa kuljetusasiakirja, jolla tuotteet on kuljetettu viejamaasta kolmannen maan kautta; tai

b) kolmannen maan tulliviranomaisten antama todistus, jossa:

i) on tarkka kuvaus tuotteista;

- ii) ilmoitetaan tuotteiden purkamisen ja uudelleenlastauksen päivämäärät ja tarvittaessa käytettyjen alusten tai muiden kuljetusvälineiden nimet; ja
 - iii) vahvistetaan ne olosuhteet, joissa tuotteet ovat olleet kolmannessa maassa; tai
- c) muita asian vahvistavia asiakirjoja, jos edellä mainittuja ei ole.

7 artikla

1. Viejävaltion tulliviranomaisten on vahvistettava A.TR.-tavaratodistus siihen merkittyjä tavaroita vietäessä. Se on annettava viejän käyttöön heti, kun vienti on tosiasiallisesti tapahtunut tai varmistunut.
2. A.TR.-tavaratodistus voidaan vahvistaa ainoastaan, jos sitä voidaan käyttää todistusasiakirjana, jota vaaditaan peruspäätöksessä annettujen vapaata liikettä koskevien säännösten täyttämiseen.
3. A.TR.-tavaratodistusta hakevan viejän on oltava valmis milloin tahansa esittämään kyseisen todistuksen antavan viejävaltion tulliviranomaisten pyynnöstä tarvittavat asiakirjat, joilla osoitetaan tavaroiden tullioikeudellinen asema sekä peruspäätöksen ja tämän päätöksen muiden vaatimusten täyttyminen.
4. A.TR.-tavaratodistuksen antavien tulliviranomaisten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tavaroiden tullioikeudellisen aseman sekä peruspäätöksen ja tämän päätöksen muiden vaatimusten täyttymisen tarkastamiseksi. Tätä varten niillä on oikeus vaatia todistusaineistoa ja tarkastaa viejän kirjanpitoaineistoa tai tehdä muita tarpeelliseksi katsomiaan tarkastuksia. Tavaratodistuksen antavien tulliviranomaisten on valvottava myös, että todistukset täytetään asianmukaisesti. Niiden on tarkastettava erityisesti, että tavarankuvaukselle varattu kohta on täytetty siten, että siihen on mahdollista tehdä vilpillisiä lisäyksiä.

8 artikla

1. A.TR.-tavaratodistus on esitettävä tuojavaltion tulliviranomaisille neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona viejävaltion tulliviranomaiset ovat todistuksen antaneet.

2. A.TR.-tavaratodistukset, jotka esitetään tuojavaltion tulliviranomaisille 1 kohdassa mainitun esittämiseksi asetetun määräajan päätyttyä, voidaan hyväksyä, jos nämä asiakirjat ovat jääneet esittämättä ennen määräajan päättymistä poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi.

3. Muissa myöhästymistapauksissa tuojavaltion tulliviranomaisten on hyväksyttävä A.TR.-tavaratodistukset, jos tavarat on esitetty niille ennen mainitun määräajan päättymistä.

9 artikla

1. A.TR.-tavaratodistukset on laadittava jollakin yhteisön virallisista kielistä tai turkin kielellä ja viejävaltion sisäisen lainsäädännön mukaisesti. Jos todistukset laaditaan turkin kielellä, ne on laadittava myös jollakin yhteisön virallisista kielistä. Ne on kirjoitettava koneella tai käsin musteella painokirjaimin.

2. Lomakkeen koon on oltava 210 × 297 mm. Käytettävän paperin on oltava valkoista liimakäsiteltyä hiokkeetonta kirjoituspaperia, joka painaa vähintään 25 g/m². Siinä on oltava vihreä painettu aaltomainen taustakuvio, jonka ansiosta mekaanisin tai kemiallinen keinoin tehdyt väärennökset voidaan havaita paljain silmin.

Jäsenvaltiot ja Turkki voivat varata itselleen oikeuden painaa lomakkeet tai painattaa ne hyväksytyissä kirjapainoissa. Jälkimmäisessä tapauksessa jokaisessa lomakkeessa on oltava maininta tästä hyväksymisestä. Jokaisessa lomakkeessa on oltava kirjapainon nimi ja osoite tai merkki, josta kirjapaino voidaan tunnistaa. Lomakkeessa on oltava myös sarjanumero, josta se voidaan tunnistaa.

3. A.TR.-tavaratodistukset on täytettävä liitteessä II olevien selittävien huomautusten ja muiden tulliliiton puitteissa vahvistettujen täydentävien säännösten ja määräysten mukaisesti.

10 artikla

1. A.TR.-tavaratodistukset on esitettävä tuojavaltion tulliviranomaisille kyseisen valtion vahvistamien menettelyjen mukaisesti. Nämä viranomaiset voivat vaatia todistuksesta käännöksen. Ne voivat myös vaatia, että tuonti-ilmoitukseen liitetään tuojan ilmoitus siitä, että tavarat täyttävät vapaan liikkeen edellytykset.

2. Pienet poikkeavuudet A.TR.-tavaratodistusten merkintöjen ja tavaroiden tuontimuodollisuuksien täyttämiseksi tulliviranomaisille esitettyjen asiakirjojen merkintöjen välillä eivät sinänsä tee todistuksista mitättömiä, jos asianmukaisesti osoitetaan, että todistukset vastaavat tulliviranomaisille esitettyjä tavaroita.

3. A.TR.-tavaratodistuksissa olevat selvät muotovirheet kuten lyöntivirheet eivät saa johtaa todistusten hylkäämiseen, elleivät nämä virheet ole sellaisia, että ne antavat aiheutta epäillä todistuksissa annettujen tietojen oikeellisuutta.

4. Jos A.TR.-tavaratodistus varastetaan tai se katoaa tai tuhoutuu, viejä voi pyytää todistuksen antaneelta tulliviranomaiselta kaksoiskappaleen, joka laaditaan sen hallussa olevien vientiasiakirjojen perusteella. Näin annetun A.TR.-tavaratodistuksen kaksoiskappaleen 8 kohtaan on tehtävä jokin seuraavista merkinnöistä sekä merkittävä alkuperäisen todistuksen antopäivämäärä ja sarjanumero:

ES 'DUPLICADO'

CS 'DUPLIKÁT'

DA 'DUPLIKAT'

DE 'DUPLIKAT'

ET 'DUPLIKAAT'

EL 'ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ'

EN 'DUPLICATE'

FR 'DUPLICATA'

IT 'DUPLICATO'

LV 'DUBLIKĀTS'

LT 'DUBLIKATAS'

HU 'MÁSODLAT'

MT 'DUPLIKAT'

NL 'DUPLICAAT'

PL 'DUPLIKAT'

PT 'SEGUNDA VIA'

SL 'DVOJNIK'

SK 'DUPLIKÁT'

FI 'KAKSOISKAPPALE'

SV 'DUPLIKAT'

TR 'İKİNCİ NÜSHADİR.'

11 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 7 artiklassa säädetään, A.TR.-tavaratodistuksia annettaessa voidaan käyttää seuraavien säännösten mukaista yksinkertaistettua menettelyä.

2. Viejävaltion tulliviranomaiset voivat antaa sellaiselle viejälle, jäljempänä 'valtuutettu viejä', joka vie usein tavaroita, joille voidaan antaa A.TR.-tavaratodistuksia, ja joka antaa toimivaltaisten viranomaisten tarpeellisina pitämät takeet tavaroiden tulli-oikeudellisen aseman tarkastamiseksi, luvan olla esittämättä viejävaltion tullitoimipaikalle vientihetkellä joko tavaroita tai niihin liittyvää A.TR.-tavaratodistuksen hakemusta A.TR.-tavaratodistuksen saamiseksi 7 artiklassa säädetyin edellytyksin.

3. Tulliviranomaisten on evättävä 2 kohdassa tarkoitettu lupa viejiltä, jotka eivät anna kaikkia tulliviranomaisten tarpeellisina pitämiä takeita. Toimivaltaiset viranomaiset voivat milloin tahansa peruuttaa luvan. Niiden on peruutettava lupa, kun valtuutettu viejä ei enää täytä edellytyksiä tai ei enää anna tarvittavia takeita.

4. Tulliviranomaisten antamassa luvassa on mainittava erityisesti:

a) todistusten ennakkovahvistamisesta vastuussa oleva toimipaikka;

b) tapa, jolla valtuutetun viejän on todistettava, että kyseisiä todistuksia on käytetty;

c) jäljempänä 5 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa viranomaisen, jolla on toimivalta tehdä 16 artiklassa tarkoitettu jälkitarkastus.

5. Luvassa määrätään toimivaltaisten viranomaisten valinnan mukaan, että tullin vahvistukselle varattu kohta on:

a) joko varustettava etukäteen viejävaltion toimivaltaisen tullitoimipaikan leimalla ja kyseisen toimipaikan virkailijan omakätisellä tai painetulla allekirjoituksella; tai

b) varustettava valtuutetun viejän erikoisleimalla, jonka viejävaltion tulliviranomaiset ovat hyväksyneet ja joka on liitteessä III esitetyn mallin mukainen. Tämä leima voidaan painattaa lomakkeisiin etukäteen.

6. Edellä 5 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa on A.TR.-tavaratodistuksen 8 kohtaan "Huomautuksia" tehtävä jokin seuraavista merkinnöistä:

"ES 'Procedimiento simplificado'

CS 'Zjednodušený postup'

DA 'Forenklet fremgangsmåde'

DE 'Vereinfachtes Verfahren'

ET 'Lihtsustatud tolliprotseduur'

EL 'Απλουστευμένη διαδικασία'

EN 'Simplified procedure'

FR 'Procédure simplifiée'

IT 'Procedura semplificata'

LV 'Vienkāršota procedūra'

LT 'Supaprastinta procedūra'

HU 'Egyszerűsített eljárás'

MT 'Procedura simplifikata'

NL 'Vereenvoudigde regeling'

PL 'Procedura uproszczona'

PT 'Procedimento simplificado'

SL 'Poenostavljen postopek'

SK 'Zjednodušený postup'

FI 'Yksinkertaistettu menettely'

SV 'Förenklat förfarande'

TR 'Basitleştirilmiş prosedür.'

7. Täytetty todistus, jossa on 6 kohdassa mainittu merkintä ja jonka valtuutettu viejä on allekirjoittanut, vastaa asiakirjaa, jolla todistetaan, että 5 artiklassa tarkoitettujen edellytykset on täytetty.

12 artikla

1. Viejä, joka vie tavaroita säännöllisesti jostakin muusta yhteisön jäsenvaltiosta kuin siitä, johon hän on sijoittautunut, voi saada valtuutetun viejän aseman tätä vientiä varten.

Valtuutetun viejän aseman saadakseen hänen on esitettävä hakemus sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, johon hän

on sijoittautunut ja jossa hän säilyttää asianomaisten tavaroiden tullioikeudellisen aseman sekä peruspäätöksen ja tämän päätöksen muiden vaatimusten täyttymisen todistavat asiakirjat.

2. Kun 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaiset ovat vakuuttaneita siitä, että 11 artiklan edellytykset täyttyvät, ja myöntävät luvan, niiden on ilmoitettava asiasta asianomaisten jäsenvaltioiden tulliviranomaisille.

3. Jos A.TR.-tavaratodistuksen 14 kohtaan ei ole esipainettu tarkastuspyyntöjen lähetysosoitetta, viejän on merkittävä A.TR.-tavaratodistuksen 8 kohtaan "Huomautuksia" luvan antanut jäsenvaltio, jolle Turkin viranomaisien on lähetettävä 16 artiklan mukaiset jälkitarkastuspyynnöt.

13 artikla

Kun tavarat asetetaan tulliliiton jossakin osassa tullitoimipaikan valvontaan, alkuperäinen A.TR.-tavaratodistus voidaan korvata yhdellä tai useammalla A.TR.-tavaratodistuksella kaikkien näiden tavaroiden tai niistä osan lähettämiseksi muualle tulliliiton tullialueelle. Yhden tai useamman korvaavan A.TR.-tavaratodistuksen antaa se tullitoimipaikka, jonka valvontaan tuotteet asetetaan.

14 artikla

1. Yhteisön jäsenvaltioiden ja Turkin tulliviranomaisien on toimitettava toisilleen Euroopan yhteisöjen komission välityksellä tullitoimipaikoissaan A.TR.-tavaratodistusten antamisessa käytettävien leimasinten leimanäytteet ja niiden tulliviranomaisien osoitteet, jotka vastaavat kyseisten todistusten tarkastamisesta.

2. Sen varmistamiseksi, että tätä päätöstä sovelletaan asianmukaisesti, yhteisö ja Turkki avustavat toisiaan toimivaltaisten tulliviranomaisien välityksellä tarkastaessaan A.TR.-tavaratodistusten aitoutta ja niissä annettujen tietojen oikeellisuutta.

15 artikla

1. Sen estämättä, mitä 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, A.TR.-tavaratodistus voidaan antaa poikkeuksellisesti siihen merkittyjen tuotteiden viennin jälkeen, jos:

a) sitä ei ole annettu vientihetkellä erehdyksen, tahattomien laiminlyöntien tai erityisolosuhteiden vuoksi; tai

b) tulliviranomaisia tyydyttävällä tavalla osoitetaan, että A.TR.-tavaratodistus on annettu, mutta sitä ei ole hyväksytty tuonnissa teknisistä syistä.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa viejän on ilmoitettava hakemuksessaan A.TR.-tavaratodistukseen merkittyjen tuotteiden vientipaikka ja -päivä sekä perusteet pyynnölleen.

3. Tulliviranomaiset voivat antaa A.TR.-tavaratodistuksen jälkikäteen vasta todettuaan viejän hakemuksessa annettujen tietojen olevan vastaavien asiakirjojen mukaisia.

4. Jälkikäteen annettujen A.TR.-tavaratodistusten 8 kohtaan on tehtävä jokin seuraavista merkinnöistä:

”ES ”EXPEDIDO A POSTERIORI”

CS ”VYSTAVENO DODATEČNĚ”

DA ”UDSTEDT EFTERFØLGENDE”

DE ”NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT”

ET ”TAGANTJÄRELE VÄLJA ANTUD”

EL ”ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ”

EN ”ISSUED RETROSPECTIVELY”

FR ”DÉLIVRÉ A POSTERIORI”

IT ”RILASCIATO A POSTERIORI”

LV ”IZSNIEGTS RETROSPEKTĪV”

LT ”RETROSPEKTYVUSIS IŠDAVIMAS”

HU ”KIADVA VISSZAMENŐLEGES HATÁLLYAL”

MT ”MAHRUĠ RETROSPETTIVAMENT”

NL ”AFGEGEVEN A POSTERIORI”

PL ”WYSTAWIONE RETROSPEKTYWNIE”

PT ”EMITIDO A POSTERIORI”

SL ”IZDANO NAKNADNO”

SK ”VYDANÉ DODATOČNE”

FI ”ANNETTU JÄLKIKÄTEEN”

SV ”UTFÄRDAT I EFTERHAND”

TR ”SONRADAN VERİLMİŞTİR.”

16 artikla

1. A.TR.-tavaratodistusten jälkitarkastus tehdään pistokokein tai aina silloin, kun tuojavaltion tulliviranomaisilla on perusteltua aihetta epäillä todistusten aitoutta, tavaroiden tullioikeudellista asemaa tai muiden peruspäätöksessä tai tässä päätöksessä säädettyjen vaatimusten täyttymistä.

2. Sovellettaessa 1 kohdan säännöksiä tuojavaltion tulliviranomaisien on palautettava viejävaltion tulliviranomaisille A.TR.-tavaratodistus ja kauppalasku, jos se on esitetty, tai näiden asiakirjojen jäljennökset ja esitettävä tarvittaessa perusteet tiedusteluun. Jälkitarkastuspyynnön tueksi on toimitettava kaikki asiakirjat ja tiedot, joiden perusteella A.TR.-tavaratodistuksessa olevia tietoja voidaan epäillä virheellisiksi.

3. Tarkastuksen tekevät viejävaltion tulliviranomaiset. Tätä varten niillä on oikeus vaatia todistusaineistoa ja tarkastaa viejän kirjanpitoaineistoa tai tehdä muita tarpeelliseksi katsomiaan tarkastuksia.

4. Jos tuojavaltion tulliviranomaiset päättävät evätä kyseisiltä tavaroilta peruspäätöksessä annettujen vapaata liikettä koskevien säännösten mukaisen kohtelun siihen asti, kun tarkastuksen tulokset on saatu, ne voivat luovuttaa tavarat tuojalle, jos tarpeelliseksi katsotut varmuustoimenpiteet toteutetaan.

5. Tarkastuksen tulokset on ilmoitettava tarkastusta pyytäneille tulliviranomaisille mahdollisimman pian. Näistä tuloksista on käytävä selvästi ilmi, ovatko asiakirjat aitoja, voidaanko kyseisten tavaroiden katsoa olevan vapaassa liikkeessä tulliliitossa ja täyttävätkö tavarat muut peruspäätöksen ja tämän päätöksen vaatimukset.

6. Jos perustellun epäilyn tapauksessa vastausta ei ole saatu kymmenen kuukauden kuluessa tarkastuspyynnön päivästä tai vastauksessa annettujen tietojen perusteella ei voida päätellä, ovatko kyseiset asiakirjat aitoja tai mikä on tavaroiden tosiasiallinen tullioikeudellinen asema, tarkastusta pyytäneiden tulliviranomaisien on, poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta, evättävä peruspäätöksessä annettujen vapaata liikettä koskevien säännösten mukainen kohtelu.

17 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 5 artiklassa säädetään, peruspäätöksessä annettuja vapaata liikettä koskevia säännöksiä sovelletaan myös tulliliiton toiseen osaan tuotaviin tavaroihin, jos niiden mukana on Turkin tai yhteisön alkuperän osoittava asiakirja, joka on annettu etuuskohtelukauppasopimuksen mukaisesti maassa, maaryhmässä tai alueella, jonka kanssa sekä yhteisö että Turkki ovat tehneet kyseisen sopimuksen, ja sopimus mahdollistaa samanlaisiin alkuperäsääntöihin ja tullinpalautuksen tai tulleista vapauttamisen kieltoon perustuvan alkuperäkumulaa-tion.

2. Asianomaisten etuuskohtelukauppasopimusten alkuperäsäännöissä vahvistettuja hallinnollisen yhteistyön menettelyjä sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettuihin alkuperän osoittaviin asiakirjoihin.

18 artikla

Jos 16 artiklassa säädetyistä tarkastusmenettelyistä syntyy riita, jota tarkastusta pyytävät tulliviranomaiset ja sen tekemisestä vastuussa olevat tulliviranomaiset eivät pysty keskenään sopimaan, tai jos syntyy kysymys tämän päätöksen tulkinnasta, asia on saatettava tulliyhteistyökomitean ratkaistavaksi.

Tuojan ja tuojavaltion tulliviranomaisten väliset riidat on ratkaistava aina kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti.

19 artikla

Seuraamuksia määrätään jokaiselle, joka laatii tai laadituttaa vääriä tietoja sisältävän asiakirjan saadakseen peruspäätöksessä an-

nettujen vapaata liikettä koskevien säännösten mukaisen kohtelun.

3 LUKU

Matkustajien tuomia tavaroita koskevat säännökset

20 artikla

Matkustajien tulliliiton toisesta osasta tulliliiton toiseen osaan tuomiin tavaroihin, joita ei ole tarkoitettu kaupalliseen käyttöön, sovelletaan peruspäätöksessä annettuja vapaata liikettä koskevia säännöksiä ilman 2 luvussa tarkoitettua todistusta, kun ne ilmoitetaan tavaroina, jotka täyttävät vapaan liikkeen edellytykset, eikä ilmoituksen oikeellisuudesta ole mitään epäilystä.

4 LUKU

Postilähettykset

21 artikla

Postilähettyksiin (postipaketit mukaan luettuina) sovelletaan peruspäätöksessä annettuja vapaata liikettä koskevia säännöksiä ilman 2 luvussa tarkoitettua todistusta, jos pakkauspäällyksessä tai mukana olevissa asiakirjoissa ei ole merkintää siitä, että lähettykseen sisältyvät tavarat eivät täytä peruspäätöksessä vahvistettuja edellytyksiä. Tämä merkintä on liitteessä IV esitetyn mallin mukainen keltainen lipuke, jonka viejävaltion toimivaltaiset viranomaiset näissä tapauksissa kiinnittävät lähettykseen.

III OSASTO

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄÄN TAVARAKAUPPAAN SOVELLETTAVAT TULLISÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Tavaroiden tullausarvoa koskevat säännökset

22 artikla

Tullausarvoa määritettäessä ei oteta huomioon kuljetus- ja varakuutuskustannuksia eikä lastaus- ja käsittelymaksuja, jotka aiheutuvat kolmansien maiden tavaroiden kuljetuksista sen jälkeen, kun tavarat on tuotu tulliliiton alueelle, edellyttäen että nämä kustannukset ja maksut ilmoitetaan erillään siitä hinnasta, joka kyseisistä tavaroista on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava.

2 LUKU

Ulkoinen jalostus

23 artikla

Tässä luvussa 'kolmikantaliikenteellä' tarkoitetaan järjestelmää, jossa jalostetut tuotteet luovutetaan ulkoisen jalostuksen jälkeen vapaaseen liikkeeseen osittain tai kokonaan tuontitulleitta toisessa tulliliiton osassa kuin siinä, josta tavarat on väliaikaisesti viety.

24 artikla

Jos jalostetut tai korvaavat tuotteet luovutetaan vapaaseen liikkeeseen kolmikantaliikenteessä, INF 2 -tiedotuslomaketta käytetään väliaikaisesti vietyjä tavaroita koskevien tietojen toimittamiseen osittaisen tai täyden tullittomuuden saamiseksi jalostetuille tai korvaaville tuotteille.

25 artikla

1. INF 2 -tiedotuslomake on laadittava menettelyyn asetettujen tavaroiden joukkoille yhtenä alkuperäiskappaleena ja yhtenä jäljennöksenä yhteisön tullikoodeksin soveltamissäännösten liitteessä 71 esitetyn mallin mukaisille lomakkeille, kun se annetaan yhteisössä, ja Turkin tullilainsäädännössä olevan, kyseiseen liitteeseen soveltuvin osin perustuvan mallin mukaisille lomakkeille, kun se annetaan Turkissa. Lomakkeet on täytettävä jollakin yhteisön virallisista kielistä tai turkin kielellä. Menettelyyn asettavan toimipaikan on tehtävä vahvistusmerkintä INF 2 -tiedotuslomakkeen alkuperäiskappaleeseen ja jäljennökseen. Sen on säilytettävä jäljennös ja palautettava alkuperäiskappale tavaranhaltijalle.

2. Menettelyyn asettavan toimipaikan, jonka tehtävänä on vahvistaa INF 2 -tiedotuslomake, on ilmoitettava lomakkeessa olevassa 16 kohdassa väliaikaisesti vietyjen tavaroiden tunnistamisessa käytetyt keinot.

3. Jos on otettu näytteitä tai käytetty kuvia tai teknisiä kuvauksia, 1 kohdassa tarkoitetun toimipaikan on todistettava niiden aitous kiinnittämällä toimipaikan tullisinetti joko kyseisiin näytteisiin, kuviin tai kuvauksiin, jos niiden luonne sen sallii, tai pakkauspäällykseen siten, ettei sitä voida avata jälkiä jättämättä.

Näytteisiin, kuviin tai teknisiin kuvauksiin on liitettävä niiden korvaamisen estävällä tavalla lipuke, jossa on toimipaikan leima ja vienti-ilmoituksen viitetiedot.

Tämän kohdan mukaisesti aidoiksi todistetut ja sinetöidyt näytteet, kuvat ja tekniset kuvaukset on palautettava viejälle, jonka on esitettävä ne sinetit vahingoittumattomina jalostettuja tai korvaavia tuotteita jälleentuottaessa.

4. Käytettäessä analyysia, jonka tulokset tiedetään vasta sen jälkeen, kun tullitoimipaikka on vahvistanut INF 2 -tiedotuslo-

makkeen, analyysin tulokset sisältävä asiakirja on annettava viejälle sinetöidyssä, asiattomalta käytöltä suojatussa kirjekuoressa.

26 artikla

1. Poistumistoimipaikan on todistettava alkuperäiskappaleessa, että tavarat ovat poistuneet tullialueelta, ja palautettava alkuperäiskappale sen esittäneelle henkilölle.

2. Jalostettujen tai korvaavien tuotteiden maahantuoja on esitettävä INF 2 -tiedotuslomakkeen alkuperäiskappale ja tarvittaessa tunnistamisvälineet menettelyn päättävässä toimipaikassa.

27 artikla

1. Jos tiedotuslomakkeen antava tullitoimipaikka katsoo, että INF 2 -tiedotuslomakkeessa olevien tietojen lisäksi tarvitaan muita tietoja, sen on merkittävä nämä tiedot lomakkeeseen. Jos tilaa ei ole riittävästi, lomakkeeseen liitetään lisälehti. Tästä on oltava maininta alkuperäiskappaleessa.

2. INF 2 -tiedotuslomakkeen vahvistanutta tullitoimipaikkaa voidaan pyytää tarkastamaan jälkikäteisen lomakkeen aitous ja sen sisältämien tietojen oikeellisuus.

3. Jos on kyse osalähetyksistä, INF 2 -tiedotuslomakkeita voidaan laatia määrä, joka tarvitaan menettelyihin asetettujen tavaroiden tai tuotteiden koko paljoutta varten. Alkuperäinen tiedotuslomake voidaan myös korvata uusilla tiedotuslomakkeilla tai, jos käytetään vain yhtä tiedotuslomaketta, lomakkeen vahvistanut tullitoimipaikka voi merkitä tavaroiden tai tuotteiden paljoudet alkuperäiskappaleeseen. Jos tilaa ei ole riittävästi, lomakkeeseen liitetään lisälehti, josta on oltava maininta alkuperäiskappaleessa.

4. Kun on kyse useita toimintoja käsittävästä kolmikantaliikenteestä, tulliviranomaiset voivat antaa luvan käyttää kokoavia INF 2 -tiedotuslomakkeita, jotka kattavat tietyn ajanjakson tuonnin/viennin koko paljouden.

5. INF 2 -tiedotuslomake voidaan poikkeuksellisissa olosuhteissa antaa jälkikäteisen, ei kuitenkaan asiakirjojen säilytykselle säädetyn määräajan päätyttyä.

28 artikla

Jos INF 2 -tiedotuslomake varastetaan tai se katoaa taikka tuhoutuu, toimija voi pyytää kyseisen asiakirjan vahvistaneelta tullitoimipaikalta kaksoiskappaleen. Kyseisen tullitoimipaikan on annettava pyydetty kaksoiskappale edellyttäen, että voidaan osoittaa, että väliaikaisesti vietyjä tavaroita, joiden osalta kaksoiskappaletta pyydetään, ei ole vielä jälleentuotu.

Näin annetun tiedotuslomakkeen alkuperäiskappaleeseen ja jäljennöksiin on tehtävä jokin seuraavista merkinnöistä:

ES	'DUPLICADO'
CS	'DUPLIKÁT'
DA	'DUPLIKAT'
DE	'DUPLIKAT'
ET	'DUPLIKAAT'
EL	'ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ'
EN	'DUPLICATE'
FR	'DUPLICATA'
IT	'DUPLICATO'
LV	'DUBLIKĀTS'
LT	'DUBLIKATAS'
HU	'MÁSODLAT'
MT	'DUPLIKAT'
NL	'DUPLICAAT'
PL	'DUPLIKAT'
PT	'SEGUNDA VIA'
SL	'DVOJNIK'
SK	'DUPLIKÁT'
FI	'KAKSOISKAPPALE'
SV	'DUPLIKAT'
TR	'İKİNCİ NÜSHADİR.'

29 artikla

Vapaaseen liikkeeseen luovutettaville jalostetuille tuotteille on pyynnöstä myönnettävä osittainen tuontitullittomuus niin, että jalostustoiminnon kustannukset otetaan tullin arvon perustaksi.

Tulliviranomaisten on evättävä tämän säännöksen mukainen osittainen tuontitullittomuus, jos ennen jalostettujen tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta todetaan, että väliaikaisesti viedyt tavarat, jotka eivät ole peräisin kummastakaan tulliliiton osasta yhteisön tullikoodexin II osaston 2 luvun 1 jaksossa ja Turkin tullikoodexin II osaston 2 luvun 1 jaksossa määritellyn mukaisesti, on luovutettu vapaaseen liikkeeseen tullitta yksinomaan siitä syystä, että niihin sovellettaisiin tämän säännöksen mukaista osittaista tullittomuutta.

Tavaroiden tullausarvoa koskevia yhteisön tullikoodexin ja Turkin tullikoodexin sääntöjä sovelletaan soveltuvin osin jalostus-

kustannuksiin, joissa ei oteta huomioon väliaikaisesti vietyjä tavaroita.

3 LUKU

Palautustavarat

30 artikla

1. Tulliliiton toisesta osasta viedyt tavarat, jotka palautetaan tulliliiton toiseen osaan ja luovutetaan vapaaseen liikkeeseen kolmen vuoden kuluessa, on asianosaisen pyynnöstä vapautettava tuontitulleista.

Tätä kolmen vuoden määräaikaa voidaan pidentää erityisolohjeiden huomioon ottamiseksi.

2. Jos palautustavarat on ennen niiden vientiä tulliliiton toisen osan tullialueelta luovutettu vapaaseen liikkeeseen alennetulla tuontitullilla tai tullitta niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, 1 kohdassa tarkoitettu tullittomuus voidaan myöntää ainoastaan, jos ne jälleentuodaan samaan käyttötarkoitukseen.

Jos kyseisiä tavaroita ei tuoda samaan käyttötarkoitukseen, niistä kannettavia tuontitulleja on alennettava tavarosta ensimmäisen kerran vapaaseen liikkeeseen luovutettaessa mahdollisesti kannetulla tullien määrällä. Jos jälkimmäinen määrä on suurempi kuin se määrä, joka kannetaan luovutettaessa palautustavaroita vapaaseen liikkeeseen, tullinpalautusta ei myönnetä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua vapautusta tuontitulleista ei myönnetä tulliliiton toisen osan tullialueelta ulkoisessa jalostusmenettelyssä viedyille tavaroille, elleivät nämä tavarat ole samassa tilassa, jossa ne on viety.

31 artikla

Edellä 30 artiklassa tarkoitettu vapautus tuontitulleista voidaan myöntää ainoastaan, jos tavarat jälleentuodaan samassa tilassa, jossa ne on viety.

32 artikla

Edellä 30 ja 31 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin jalostettuihin tuotteisiin, jotka on alun perin viety tai jälleenviety sisäisen jalostusmenettelyn jälkeen.

Lain mukaan kannettavien tuontitullien määrä on laskettava sisäisessä jalostusmenettelyssä sovellettavien sääntöjen mukaisesti siten, että ajankohtaa, jona jalostetut tuotteet on jälleenviety, pidetään ajankohtana, jona ne on luovutettu vapaaseen liikkeeseen.

33 artikla

Palautustavaroille on myönnettävä vapautus tuontitulleista, vaikka ne muodostaisivat ainoastaan osan tulliliiton toisesta osasta aikaisemmin viedyistä tavaroista.

Edellä tarkoitettua on sovellettava myös, kun tavarat ovat osia tai tarvikkeita, jotka kuuluvat tulliliiton toisesta osasta aikaisemmin vietyihin koneisiin, kojeisiin, laitteisiin tai muihin tuotteisiin.

34 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 31 artiklassa säädetään, palautustavaroille on myönnettävä vapautus tuontitulleista seuraavissa tilanteissa:

- a) tavaroita ei tulliliiton toisesta osasta viennin jälkeen ole käsitelty muuten kuin niiden kunnon säilyttämisen edellyttämällä tavalla tai muokattu ainoastaan ulkonäköön vaikuttavalla tavalla;
- b) tavaroita on tulliliiton toisesta osasta viennin jälkeen käsitelty muuten kuin niiden kunnon säilyttämisen edellyttämällä tavalla tai muokattu muuten kuin ainoastaan ulkonäköön vaikuttavalla tavalla, mutta ne ovat osoittautuneet viallisiksi tai käyttötarkoitukseensa soveltumattomiksi, ja jos toinen seuraavista edellytyksistä täyttyy:

— tavaroita on käsitelty tai muokattu ainoastaan niiden korjaamiseksi tai kunnostamiseksi,

— tavaroiden soveltumattomuus käyttötarkoitukseensa on todettu vasta käsittelyn tai muokkauksen aloittamisen jälkeen.

2. Jos käsittelystä tai muokkauksesta, joka palautustavaroihin on voitu 1 kohdan b alakohdan mukaisesti kohdistaa, olisi seurannut tuontitullien kantaminen, jos kyseiset tavarat olisivat olleet ulkoisessa jalostusmenettelyssä, on sovellettava mainitun menettelyn osalta voimassa olevia tullin määräytymisen sääntöjä.

Jos tavaroille on kuitenkin tehty välttämättömäksi käynyt korjaus tai kunnostus sellaisen tulliliiton molempien osien ulkopuolella sattuneen ennalta arvaamattoman tapahtuman johdosta,

joka on todistettu tulliviranomaisia tyydyttävällä tavalla, vapautus tuontitulleista on myönnettävä, jollei palautustavaroiden arvo tämän toimenpiteen seurauksena ole suurempi kuin niitä tulliliiton toisen osan tullialueelta viettäessä.

3. Edellä 2 kohdan toisessa alakohdassa:

- a) 'välttämättömäksi käyneellä korjauksella tai kunnostuksella' tarkoitetaan toimenpidettä, jonka tarkoituksena on korjata toiminnallisia vikoja tai tavaroille tulliliiton molempien osien ulkopuolella olon aikana aiheutuneita aineellisia vahinkoja ja jota ilman tavaroita ei voitaisi enää käyttää tavanomaisella tavalla käyttötarkoitukseensa;
- b) palautustavaroiden arvoa ei pidetä niihin kohdistetun toimenpiteen seurauksena suurempana kuin niiden arvoa tulliliiton toisesta osasta viettäessä, jos tämä toimenpide rajoittuu siihen, mikä on ehdottoman välttämätöntä tavaroiden käytön jatkamiseksi samalla tavalla kuin vientihetkellä.

Jos tavaroiden korjaaminen tai kunnostaminen edellyttää varaosien käyttöä, käyttö rajataan koskemaan ainoastaan osia, jotka ovat ehdottoman välttämättömiä tavaroiden käytön jatkamiseksi samalla tavalla kuin niiden vientihetkellä.

35 artikla

Tulliviranomaisten on asianomaisen henkilön pyynnöstä annettava viennin tullimuodollisuuksien yhteydessä asiakirja, joka sisältää tarvittavat tiedot tavaroiden tunnistamiseksi, jos ne palautetaan tulliliiton toisen osan tullialueelle.

36 artikla

1. Palautustavaroina voidaan tuoda seuraavat:

— tavarat, joista vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen tueksi esitetään:

- a) joko tulliviranomaisten viejälle antama vienti-ilmoituksen kappale tai näiden viranomaisten oikeaksi todistama jäljennös tästä asiakirjasta; tai

- b) 37 artiklassa tarkoitettu tiedotuslomake.

Edellä a ja b alakohdassa tarkoitettuja asiakirjoja ei vaadita, jos jälleentuontitoimipaikan tulliviranomaiset pystyvät käytettävissään olevista tai asianomaiselta mahdollisesti vaatimistaan todisteista toteamaan, että vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi ilmoitetut tavarat on aikaisemmin viety tulliliiton toisesta osasta ja että ne ovat vientihetkellä täyttäneet edellytykset, jotka vaaditaan niiden tuontiin palautustavaroina,

- tavarat, joille on tulliliiton toisessa osassa annettu ATA-carnet.

Nämä tavarat voidaan tuoda palautustavaroina 30 artiklan asettamissa rajoissa myös sen jälkeen, kun ATA-carnetn voimassaoloaika on päättynyt.

Kaikissa tapauksissa on suoritettava seuraavat muodollisuudet:

- tarkastetaan jälleentuontilehden A–G kohdassa annetut tiedot,

- täytetään jälleentuontilehden kantaosa ja H kohta,

- säilytetään jälleentuontilehti.

2. Edellä 1 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa ei sovelleta kansainvälisessä liikenteessä oleviin pakkauspäällyksiin, kuljetusvälineisiin eikä tiettyihin erityisessä tullimenettelyssä oleviin tavaroihin, jos yksipuolisesti tai sopimuksissa määrätään, ettei tulliasiakirjoja näissä olosuhteissa vaadita.

Sitä ei sovelleta myöskään tapauksissa, joissa tavarat voidaan ilmoittaa vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi suullisesti tai muulla toimella.

3. Jälleentuontitoimipaikan tulliviranomaiset voivat sen tarpeelliseksi katsoessaan pyytää asianomaista henkilöä toimittamaan lisätodisteita erityisesti palautustavaroiden tunnistamista varten.

37 artikla

INF 3 -tiedotuslomake on laadittava yhtenä alkuperäiskappaleena ja kahtena jäljennöksenä yhteisön tullikoodexin soveltamissäännösten liitteessä 110 esitettyjen mallien mukaisille lomakkeille, kun se annetaan yhteisössä, ja Turkin tullilainsäädännössä olevan, kyseiseen liitteeseen soveltuvin osin perustuvien mallien mukaisille lomakkeille, kun se annetaan Turkissa. Lomakkeet on täytettävä jollakin yhteisön virallisista kielistä tai turkin kielellä.

38 artikla

1. Vientitoimipaikan tulliviranomaisten on viejän pyynnöstä annettava INF 3 -lomake siinä tarkoitettuja tavaroita koskevia vientimuodollisuuksia suoritettaessa, jos viejä ilmoittaa olevan todennäköistä, että kyseiset tavarat palautetaan tulliliiton toisessa osassa sijaitsevan tullitoimipaikan kautta.

2. Vientitullitoimipaikan tulliviranomaiset voivat antaa INF 3 -lomakkeen viejän pyynnöstä myös sen jälkeen, kun siinä tarkoitettuja tavaroita koskevat vientimuodollisuudet on suoritettu, jos nämä viranomaiset voivat käytettävissään olevien tietojen perusteella todeta, että viejän pyyntöön sisältyvät tiedot vastaavat vietyjä tavaroita.

39 artikla

1. INF 3 -lomakkeessa on mainittava kaikki tiedot, joita tulliviranomaiset tarvitsevat vietyjen tavaroiden tunnistamisessa.

2. Kun vietyjen tavaroiden palauttamisen tulliliiton toiseen osaan tai tulliliiton molempiin osiin ennakoidaan tapahtuvan useamman muun tullitoimipaikan kuin vientitoimipaikan kautta, viejä voi pyytää annettavaksi useita INF 3 -lomakkeita, jotka vastaavat vietyjen tavaroiden kokonaispaljoutta.

Samoin viejä voi pyytää INF 3 -lomakkeen antaneita tulliviranomaisia korvaamaan sen useilla INF 3 -lomakkeilla, jotka vastaavat alun perin annettuun INF 3 -lomakkeeseen merkittyä tavaroiden kokonaispaljoutta.

Viejä voi myös pyytää, että INF 3 -lomake annetaan ainoastaan osalle vietyjä tavaroita.

40 artikla

INF 3 -lomakkeen alkuperäiskappale ja yksi jäljennös on palautettava viejälle jälleentuontitoimipaikassa esitettäväksi. Toinen jäljennös on säilytettävä sen antaneiden tulliviranomaisten arkistossa.

41 artikla

Jälleentuontitoimipaikan on merkittävä INF 3 -lomakkeen alkuperäiskappaleeseen ja jäljennökseen tuontitulleista vapautettujen palautustavaroiden paljous, säilytettävä alkuperäiskappale ja lähetettävä lomakkeen jäljennös sen antaneille tulliviranomaisille merkittyään siihen sitä koskevan vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen numeron ja päivämäärän.

Mainittujen tulliviranomaisten on verrattava jäljennöstä hallussaan olevaan jäljennökseen ja säilytettävä se arkistossaan.

42 artikla

Jos INF 3 -lomakkeen alkuperäiskappale varastetaan tai se katoaa tai tuhoutuu, asianomainen voi pyytää sen antaneilta tulliviranomaisilta kaksoiskappaleen. Näiden on suostuttava tähän pyyntöön, jos se on olosuhteiden vuoksi perusteltua. Näin annetussa kaksoiskappaleessa on oltava jokin seuraavista merkinnoista:

ES	'DUPLICADO'
CS	'DUPLIKÁT'
DA	'DUPLIKAT'
DE	'DUPLIKAT'
ET	'DUPLIKAAT'
EL	'ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ'
EN	'DUPLICATE'
FR	'DUPLICATA'
IT	'DUPLICATO'
LV	'DUBLIKĀTS'
LT	'DUBLIKATAS'
HU	'MÁSODLAT'
MT	'DUPLIKAT'
NL	'DUPLICAAT'
PL	'DUPLIKAT'
PT	'SEGUNDA VIA'
SL	'DVOJNIK'
SK	'DUPLIKÁT'
FI	'KAKSOISKAPPALE'
SV	'DUPLIKAT'
TR	'İKİNCİ NÜSHADİR.'

Tulliviranomaisten on tehtävä kaksoiskappaleen antamisesta merkintä hallussaan olevaan INF 3 -lomakkeen jäljennökseen.

43 artikla

1. Vientitoimipaikan tulliviranomaisten on lähetettävä jälleentuontitoimipaikan tulliviranomaisille näiden pyynnöstä kaikki käytettävissään olevat tiedot, joiden avulla jälkimmäiset viranomaiset voivat päätellä, täyttävätkö tavarat tämän luvun säännösten soveltamiseksi vaadittavat edellytykset.

2. INF 3 -lomaketta voidaan käyttää 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja pyydettyäessä ja lähetettyäessä.

4 LUKU

Tullietuuskohteluun oikeuttavan alkuperän osoittavien selvitysten antaminen tulliliiton osissa

44 artikla

Tämän luvun säännösten tavoitteena on helpottaa:

- EUR.1- tai EUR-MED-tavaratodistusten antamista ja kauppalaskuilmoitusten tai EUR-MED-kauppalaskuilmoitusten laatimista sellaisten etuuskohtelu kauppasopimusten mukaisesti, jotka sekä yhteisö että Turkki ovat tehneet tiettyjen maiden, maaryhmien tai alueiden kanssa ja joissa määrätään samantyyppisiin alkuperäsääntöihin ja tullinpalautuksen tai tulleistavuttamisen kieltoon perustuvasta yleiseurooppalaisesta alkuperäkumulaatiojärjestelmästä;
- tätä tarkoitusta varten tehtävää yhteisön jäsenvaltioiden tulliviranomaisten ja Turkin tulliviranomaisten välistä hallinnollista yhteistyötä.

45 artikla

1. Edellä 44 artiklan a alakohdan soveltamista varten hankkijoiden on sellaisten tulliliitossa vapaassa liikkeessä olevien tavaroiden osalta, jotka toimitetaan tulliliiton osasta toiseen, annettava ilmoitus tavaroiden alkuperäasemasta kyseisten etuuskohtelu kauppaa koskevien sopimusten alkuperäsääntöjen suhteen, jäljempänä 'hankkijan ilmoitus'.

2. Viejien on käytettävä hankkijan ilmoituksia todisteina erityisesti EUR.1- tai EUR-MED-tavaratodistushakemusten tukena tai kauppalaskuilmoitusten tai EUR-MED-kauppalaskuilmoitusten laatimisen perustana.

46 artikla

Jäljempänä 47 artiklassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta hankkijan on laadittava jokaisesta tavaralahetyksestä erillinen ilmoitus.

Hankkijan on sisällytettävä tämä ilmoitus joko lähetykseen liittyvään kauppalaskuun, lähetysluetteloon tai lähetykseen liittyvään muuhun kaupalliseen asiakirjaan, jossa tavarat kuvataan riittävän yksityiskohtaisesti, jotta ne voidaan tunnistaa.

Hankkija voi tehdä ilmoituksen milloin tahansa, myös tavaroiden toimittamisen jälkeen.

47 artikla

1. Kun hankkija toimittaa tietylle asiakkaalle säännöllisesti tavaroita, joiden alkuperäaseman oletetaan pysyvän samana pitkähkön ajan, hän voi esittää yhden hankkijan ilmoituksen, joka koskee myös tavaroiden myöhempiä lähetyksiä, jäljempänä 'hankkijan pitkäaikaisilmoitus'. Hankkijan pitkäaikaisilmoitus voidaan antaa enintään yhdeksi vuodeksi ilmoituksen antamispäivästä.

2. Hankkijan pitkäaikaisilmoitus voidaan antaa taannehtivasti. Tällöin sen voimassaoloaika ei saa olla pidempi kuin yksi vuosi sen voimaantulopäivästä.

3. Hankkijan on ilmoitettava ostajalle viipymättä, kun hankkijan pitkäaikaisilmoitus ei enää ole voimassa toimitettujen tavaroiden osalta.

48 artikla

1. Hankkijan ilmoitus on laadittava liitteessä V esitetyssä muodossa ja hankkijan pitkäaikaisilmoitus liitteessä VI esitetyssä muodossa.

2. Hankkijan ilmoitus on varmennettava hankkijan käsin kirjoittamalla alkuperäisellä allekirjoituksella, ja se voidaan laatia valmiille lomakkeelle. Kun kauppalasku ja hankkijan ilmoitus laaditaan tietokoneella, ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse allekirjoittaa käsin, jos hankkija antaa asiakkaalle kirjallisen sitoumuksen siitä, että hän ottaa täyden vastuun jokaisesta hänen nimellään laaditusta hankkijan ilmoituksesta niin kuin hän olisi sen käsin allekirjoittanut.

49 artikla

1. Edellä 44 artiklan b alakohdan soveltamista varten yhteisön jäsenvaltioiden ja Turkin tulliviranomaiset avustavat toisiaan hankkijan ilmoituksissa annettujen tietojen oikeellisuuden tarkistamisessa.

2. Tarkistaakseen hankkijan ilmoituksen oikeellisuuden tai aitouden sen valtion tulliviranomaiset, jossa selvitys alkuperäasemasta on annettu tai laadittu, voivat pyytää viejää hankkimaan hankkijalta INF 4 -tiedotustodistuksen. INF 4 -tiedotustodistus on laadittava Euroopan yhteisön ja tiettyjen maiden välistä etuuskohdeltuun oikeutettua kauppaa koskeissa säännöksissä vahvistetusta menettelystä EUR.1-tavaratodistusten antamisen, kauppalaskuilmoitusten ja EUR.2-lomakkeiden laatimisen ja tiettyjen valtuutetun viejän lupien antamisen helpottamiseksi sekä asetuksen (ETY) N:o 3351/83 kumoamisesta 11 päi-

vänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1207/2001 ⁽¹⁾ liitteessä V esitetyn mallin mukaisille lomakkeille, kun se annetaan yhteisössä, ja Turkin tullilainsäädännössä olevan, kyseiseen liitteeseen soveltuvin osin perustuvan mallin mukaisille lomakkeille, kun se annetaan Turkissa. Lomake on täytettävä jollakin yhteisön virallisista kielistä tai turkin kielellä. Sen valtion tulliviranomaiset, jonka on toimitettava tiedot tai joka pyytää tietoja, voivat pyytää niille esitetyissä asiakirjoissa olevien tietojen kääntämistä yhdelle tai useammalle kyseisen valtion virallisista kielistä.

3. INF 4 -tiedotustodistuksen antavat sen valtion tulliviranomaiset, johon hankkija on sijoittautunut. Kyseisillä viranomaisilla on oikeus vaatia todisteita sekä tarkastaa hankkijan kirjanpitoaineistoa tai tehdä muita tarpeellisia pitämiään tarkastuksia.

4. Sen valtion tulliviranomaisten, johon hankkija on sijoittautunut, on annettava INF 4 -tiedotustodistus kolmen kuukauden kuluessa hankkijan hakemuksen vastaanottamisesta ja ilmoitettava, onko hankkijan antama ilmoitus oikea.

5. Laadittu todistus on annettava hankkijalle toimitettavaksi viejälle, joka toimittaa sen edelleen sen valtion tulliviranomaiselle, jossa selvitys alkuperäasemasta on annettu tai laadittu.

50 artikla

1. Hankkijan, joka laatii hankkijan ilmoituksen, on säilytettävä vähintään kolmen vuoden ajan kaikki asiakirjat, joilla ilmoituksessa annetut tiedot todistetaan oikeiksi.

2. Tulliviranomaisen, jolle INF 4 -tiedotustodistushakemus on esitetty, on säilytettävä hakemuslomake vähintään kolmen vuoden ajan.

51 artikla

1. Jos viejä ei pysty esittämään INF 4 -tiedotustodistusta neljän kuukauden kuluessa sen valtion tulliviranomaisten esittämästä pyynnöstä, jossa selvitys alkuperäasemasta on annettu tai laadittu, nämä tulliviranomaiset voivat pyytää suoraan sen valtion viranomaisia, johon hankkija on sijoittautunut, vahvistamaan kyseisten tuotteiden alkuperäaseman etuuskohdelu kauppasopimusten alkuperäsääntöjen suhteen.

⁽¹⁾ EYVL L 165, 21.6.2001, s. 1. Sellaisena kuin se on oikaistuna EYVL L 170, 29.6.2002, s. 88.

2. Sovellettaessa 1 kohdan säännöksiä tarkastusta pyytävien tulliviranomaisten on lähetettävä sen valtion tulliviranomaisille, johon hankkija on sijoittautunut, käytettävissään olevat tiedot ja esitettävä sisältöä tai muotoa koskevat perusteet pyynnölleen.

Viranomaisten on pyyntönsä tueksi toimitettava saamansa asiakirjat tai tiedot, joiden perusteella voidaan epäillä, että hankkijan ilmoituksessa on virheellisiä tietoja.

3. Tarkastusta tehdessään voivat sen valtion tulliviranomaiset, johon hankkija on sijoittautunut, vaatia todistusaineistoa, tarkas-

taa valmistajan kirjanpitoaineistoa tai tehdä muita aiheelliseksi katsomiaan tarkastuksia.

4. Tarkastuksen tulokset on ilmoitettava tarkastusta pyytäneille tulliviranomaisille mahdollisimman pian INF 4 -tiedotustodistuksella.

5. Jos vastausta ei ole saatu viiden kuukauden kuluessa tarkastuspyynnön päivämäärästä tai vastauksessa ei ole riittävästi tietoja tuotteiden tosiasiallisen alkuperän osoittamiseksi, sen valtion tulliviranomaisten, jossa selvitys alkuperäasemasta on annettu tai laadittu, on mitätöitävä tämä kyseisten asiakirjojen perusteella annettu selvitys.

IV OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

52 artikla

Kumotaan päätökset N:o 1/1999, N:o 1/2000 ja N:o 1/2001. Viittauksia kumottuihin päätöksiin pidetään viittauksina tämän päätöksen vastaaviin säännöksiin. Ennen tämän päätöksen voimaantuloa annetut hankkijan ilmoitukset, myös hankkijan pitkäaikaisilmoitukset, jäävät voimaan.

Päätöksessä N:o 1/1999 olevien lomakkeiden mukaisia hankkijan ilmoituksia voidaan laatia kahdentoista kuukauden ajan tämän päätöksen voimaantulosta, paitsi tapauksissa, joissa viejät käyttävät niitä todisteina EUR-MED-tavaratodistushakemusten

tukena tai EUR-MED-kauppalaskuilmoitusten laatimisen perustana.

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se tehdään.

Tehty Ankarassa 26 päivänä syyskuuta 2006.

Tulliyhteistyökomitean puolesta
Puheenjohtaja
P. FAUCHERAND

LIITE I

TAVARATODISTUS

1. Viejä (nimi, täydellinen osoite, maa) ☐		A.TR. Nro A 000000	
		2. Kuljetusasiakirja (merkintä vapaaehtoinen) Nro pvm	
3. Vastaanottaja (nimi, täydellinen osoite, maa) (merkintä vapaaehtoinen)		4. EUROOPAN YHTEISÖN JA TURKIN ASSOSIAATIO	
7. Kuljetusasiakirja (merkintä vapaaehtoinen)		8. Huomautuksia	
9. Järjestysnumero	10. Kollien merkit, numerot, lukumäärä ja laji (irtotavaroiden osalta mainitaan aluksen nimi tai rautatievaunun tai kuorma-auton numero); tavarankuvaus		11. Bruttopaino (kg) tai muu paljousyksikkö (hl, m ³ tms.)
12. TULLIVIRANOMAISEN TODISTUS Ilmoitus vahvistetaan oikeaksi _____ Leima Vientiasiakirja ⁽²⁾ : Laji Nro Tullitoimipaikka Antomaa (Paikka ja päiväys) (Allekirjoitus)		13. VIEJÄN ILMOITUS Allekirjoittanut ilmoittaa, että yllä mainitut tavarat täyttävät edellytykset tämän todistuksen saamiseksi. (Paikka ja päiväys) (Allekirjoitus)	

⁽¹⁾ Merkitään jäsenvaltio tai Turkki.
⁽²⁾ Täytetään ainoastaan viejävaltion vaatimuksesta.

14. TARKASTUSPYYNTÖ, lähetetään osoitteeseen: ☐	15. TARKASTUKSEN TULOS
Pyydetään tarkastamaan tämän todistuksen aitous ja oikeellisuus (Paikka ja päiväys) Leima (Allekirjoitus)	Suoritetussa tarkastuksessa on todettu, että tämä todistus ⁽¹⁾ ☐ on annettu mainitussa tullitoimipaikassa ja että sen sisältämät tiedot ovat oikeita ☐ ei vastaa aitoudelle ja oikeellisuudelle asetettuja vaatimuksia (ks. oheiset huomautukset) (Paikka ja päiväys) Leima (Allekirjoitus) (1) Merkitään x soveltuvaan kohtaan.
Pyyntöä esittävän toimipaikan täydellinen osoite	

LIITE II

TAVARATODISTUSTA KOSKEVAT SELITTÄVÄT HUOMAUTUKSET

I. Tavaratodistuksen täyttämistä koskevat säännöt

1. A.TR.-tavaratodistus on laadittava 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
2. A.TR.-tavaratodistuksesta ei saa pyyhkiä pois merkintöjä, eikä merkintöjen päälle saa kirjoittaa korjauksia. Siihen mahdollisesti tehtävät muutokset on suoritettava viivaamalla yli virheelliset merkinnät ja tarvittaessa lisäämällä halutut merkinnät. Todistuksen täyttäneen on varmennettava näin tehdyt muutokset, ja tulliviranomaisen on ne vahvistettava.

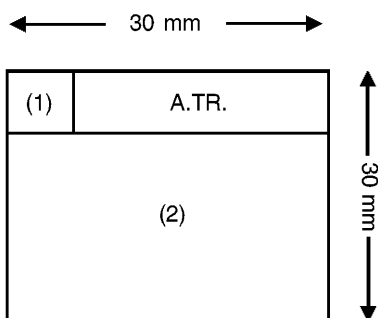
Tuotteiden kuvaus on merkittävä sille varattuun kohtaan jättämättä väliin tyhjiä rivejä. Jos kohtaa ei täytetä kokonaan, kuvauksen viimeisen rivin alle on vedettävä vaakasuora viiva ja täyttämätön tila on suljettava viivalla.

II. Eri kohtiin merkittävät tiedot

1. Merkitään asianomaisen henkilön tai yrityksen täydellinen nimi ja osoite.
 2. Merkitään tarvittaessa kuljetusasiakirjan numero.
 3. Merkitään tarvittaessa tavarat vastaanottavan yhden tai useamman henkilön tai yrityksen täydellinen nimi ja osoite.
 5. Merkitään sen maan nimi, josta tavarat viedään.
 6. Merkitään asianomaisen maan nimi.
 9. Merkitään kyseisen tavarat järjestyksen numero suhteessa todistuksessa mainittujen tavaroiden kokonaislukumäärään.
 10. Merkitään kollien merkit, numerot, lukumäärä ja laji sekä tavaroiden tavanimen kauppanimitys.
 11. Merkitään 10 kohdassa kuvattujen tavaroiden bruttomassa kilogrammoina tai muu paljousyksikkö (hl, m³ tms.).
 12. Tulliviranomainen täyttää. Merkitään tarvittaessa vientiasiakirjaan liittyvät tiedot (lomakkeen laji ja numero, tullitoimipaikan ja todistuksen antavan maan nimi).
 13. Merkitään paikka ja päiväys sekä viejän allekirjoitus ja nimen selvennys.
-

LIITE III

Päätöksen 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu erikoisleima

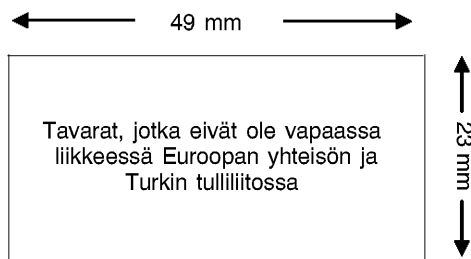

(1) Viejävaltion kirjainlyhenne tai vaakuna.

(2) Valtuutetun viejän tunnistamiseksi tarvittavat tiedot.

LIITE IV

Päätöksen 21 artiklassa tarkoitettu keltainen lipuke

LIITE V

HANKKIJAN ILMOITUS

Hankkijan ilmoitus, jonka teksti on jäljempänä, on laadittava alaviitteiden mukaisesti. Alaviitteitä ei kuitenkaan tarvitse sisällyttää ilmoitukseen.

ILMOITUS

Allekirjoittanut ilmoittaa, että tässä asiakirjassa luetellut tavarat⁽¹⁾
ovat⁽²⁾ alkuperä tuotteita ja
ovat
.....⁽³⁾ kanssa käytävässä etuuskohdelaupassa sovellettavien alkuperäsääntöjen mukaisia.

Allekirjoittanut ilmoittaa, että:

- ☐ kumulaatiota (maa/maat) kanssa on sovellettu
☐ kumulaatiota ei ole sovellettu⁽⁴⁾.

Allekirjoittanut sitoutuu toimittamaan tulliviranomaisille kaikki muut näiden pyytämät todistusasiakirjat.

.....⁽⁵⁾

.....⁽⁶⁾

.....⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Jos ilmoitus koskee ainoastaan tiettyjä asiakirjassa lueteltuja tuotteita, ne on merkittävä selvästi, ja tämä merkintä on mainittava ilmoituksessa seuraavasti: "Tässä asiakirjassa luetellut tavarat, joissa on merkintä ..., ovat ... alkuperä tuotteita."

⁽²⁾ Yhteisö, Turkki tai 44 artiklan a alakohdassa tarkoitettu maa, maaryhmä tai alue.

⁽³⁾ Asianomainen 44 artiklan a alakohdassa tarkoitettu maa, maaryhmä tai alue.

⁽⁴⁾ Täydennetään tai poistetaan tarpeen mukaan.

⁽⁵⁾ Paikka ja päiväys.

⁽⁶⁾ Nimi ja asema yrityksessä.

⁽⁷⁾ Allekirjoitus.

LIITE VI

HANKKIJAN PITKÄAIKAISILMOITUS

Hankkijan ilmoitus, jonka teksti on jäljempänä, on laadittava alaviitteiden mukaisesti. Alaviitteitä ei kuitenkaan tarvitse sisällyttää ilmoitukseen.

ILMOITUS

Allekirjoittanut ilmoittaa, että jäljempänä mainitut tavarat: (1)

..... (2)

joita toimitetaan säännöllisesti (3), ovat (4)

alkuperä tuotteita ja (5) kanssa käytävässä etuuskohtelukaupassa sovellettavien alkuperäsääntöjen mukaisia.

Allekirjoittanut ilmoittaa, että:

☐ kumulaatiota on sovellettu (maa/maat) kanssa

☐ kumulaatiota ei ole sovellettu (6)

Tämä ilmoitus on voimassa näiden tuotteiden kaikkien myöhempien lähetysten osalta, jotka lähetetään –
..... (7).

Allekirjoittanut sitoutuu viipymättä ilmoittamaan , jos tämä ilmoitus ei enää ole voimassa.

Allekirjoittanut sitoutuu toimittamaan tulliviranomaisille kaikki muut näiden pyytämät todistusasiakirjat.

..... (8)

..... (9)

..... (10)

(1) Kuvaus.

(2) Kauppalaskussa käytetty kauppanimitys, esimerkiksi mallin numero.

(3) Sen yrityksen nimi, jolle tavaroita toimitetaan.

(4) Yhteisö, Turkki tai 44 artiklan a alakohdassa tarkoitettu maa, maaryhmä tai alue.

(5) Asianomainen 44 artiklan a alakohdassa tarkoitettu maa, maaryhmä tai alue.

(6) Täydennetään tai poistetaan tarpeen mukaan.

(7) Ilmoitetaan päivämäärät. Ajanjakso ei saa olla pidempi kuin 12 kuukautta.

(8) Paikka ja päiväys.

(9) Nimi ja asema, yrityksen nimi ja osoite.

(10) Allekirjoitus.

KOMISSION SUOSITUS,
annettu 22 päivänä syyskuuta 2006
aurinkosuojatuotteiden tehosta ja siihen liittyvistä väitteistä
(tiedoksiannettu numerolla K(2006) 4089)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
 (2006/647/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 211 artiklan toisen luetelmakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

tiklan 3 kohdan säännökset vaikuttavat aurinkosuojatuotteiden tehoa koskeviin väitteisiin.

- (1) Kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/768/ETY ⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdan mukaan aurinkosuojatuotteet ovat kosmeettisia valmisteita.
- (2) Direktiivin 76/768/ETY 2 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan yhteisössä markkinoille saatetut kosmeettiset valmisteet eivät saa tavanomaisissa tai kohtuudella ennakoitavissa käyttöolosuhteissa aiheuttaa haittaa ihmisten terveydelle, ottaen erityisesti huomioon valmisteen esittelyn, merkinnät ja mahdolliset käyttöohjeet.
- (3) Direktiivin 76/768/ETY 6 artiklan 3 kohdassa veloitetaan jäsenvaltiot toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kosmeettisten valmisteiden selosteissa, esillepanossa ja mainostamisessa ei käytetä tekstiä, nimiä, tavaramerkkejä, kuvia ja figuratiivisia tai muita merkkejä, jotka yhdistäisivät näihin valmisteisiin ominaisuuksia, joita niillä ei ole.
- (4) Lisäksi direktiivin 76/768/ETY 7 a artiklan mukaan valmistajan, valmistajan edustajan tai henkilön, jonka lukuun kosmeettinen valmiste on valmistettu tai joka vastaa maahantuodun kosmeettisen valmisteen markkinoille saattamisesta yhteisössä, on valvontaa varten pidettävä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten saatavilla todisteet kosmeettisen valmisteen väitetystä vaikutuksesta, jos se on vaikutuksen luonteen tai valmisteen kannalta perusteltua.
- (5) Terveydensuojelun korkean tason edistämiseksi olisi annettava ohjeet siitä, miten direktiivin 76/768/ETY 6 ar-
- (6) Vaikka teollisuus on jo ryhtynyt joihinkin toimiin tältä osin, on aiheellista esittää esimerkkejä väitteistä, joita ei pitäisi esittää aurinkosuojatuotteista, samoin kuin noudatettavista varotoimista sekä käyttöohjeista, joita olisi suositeltava joidenkin väitettyjen ominaisuuksien osalta.
- (7) Lisäksi on aiheellista käsitellä joitakin muita aurinkosuojatuotteista esitettyjä väitteitä ja näiden tuotteiden tehoa koskevia näkökohtia eli lähinnä aurinkosuojatuotteelta vaadittua vähimmäistehoa kansanterveyden suojelun korkean tason varmistamiseksi sekä sitä, miten aurinkosuojatuotteiden merkinnät voidaan pitää yksinkertaisina ja ymmärrettävinä kuluttajan auttamiseksi valitsemaan asianmukaisen tuotteen.
- (8) Auringon säteily koostuu muun muassa (lyhyemmästä) ultraviolett-B-säteilystä (jäljempänä 'UVB-säteily') ja (pidemmästä) ultraviolett-A-säteilystä (jäljempänä 'UVA-säteily'). Ihon tulehtuminen (jäljempänä 'auringonpolttama') ja siitä seuraava ihon punoitus (jäljempänä 'eryteema') johtuvat lähinnä UVB-säteilystä. Vaikka UVB-säteily on syöpäriskin pääasiallinen aiheuttaja, UVA-säteilystä aiheutuva riski ei voida jättää huomiotta. Lisäksi UVA-säteily vanhentaa ihoa ennenaikaisesti. Tutkimus viittaa myös siihen, että liiallinen altistuminen niin UVB- kuin UVA-säteilylle vaikuttaa kehon immuunijärjestelmään.
- (9) Aurinkosuojatuotteet voivat tehokkaasti ehkäistä auringonpolttamia. Tieteellisistä tutkimustuloksista käy lisäksi ilmi, että aurinkosuojatuotteet voivat ehkäistä valon vanhentavaan vaikutukseen liittyviä vaurioita ja että niillä voidaan suojautua valon aiheuttamalta immuunivasteen heikentymiseltä. Epidemiologiset tutkimukset osoittavat, että aurinkosuojatuotteiden käytöllä saatetaan ehkäistä joitakin ihosyöpätyyppejä.
- (10) Jotta aurinkosuojatuotteilla olisi nämä ehkäisevät ominaisuudet, niiden on suojattava sekä UVB- että UVA-säteilyltä. Vaikka suojakerroin liittyy ainoastaan eryteemaa aiheuttavalta säteilyltä (eli lähinnä UVB-säteilyltä) suojaamiseen, aurinkosuojatuotteiden olisi tarjottava sekä UVB- että UVA-suojaa.

⁽¹⁾ EYVL L 262, 27.9.1976, s. 169. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2006/65/EY (EUVL L 198, 20.7.2006, s. 11).

- (11) Nekään aurinkosuojatuotteet, jotka ovat hyvin tehokkaita ja jotka suojaavat sekä UVB- että UVA-säteilyltä, eivät voi taata täyttä suojaa UV-säteilyn terveysriskeiltä. Mikään aurinkosuojatuote ei voi suodattaa kaikkea UV-säteilyä. Tähän mennessä ei myöskään ole saatu kiistatonta tieteellistä näyttöä siitä, että aurinkosuojatuotteiden käyttö ehkäisisi melanoomaa. Aurinkosuojatuotteiden ei näin ollen pidä väittää voivan tarjota täydellistä suojaa liiallisesta UV-säteilylle altistumisesta aiheutuvilta riskeiltä eikä tällaista vaikutelmaa saisi luoda.
- (12) Tämä koskee erityisesti vauvojen ja pikkulasten altistumista auringolle. Koska auringolle altistuminen lapsuudessa vaikuttaa merkittävästi ihosyövän kehittymiseen myöhemmässä iässä, aurinkosuojatuotteet eivät saisi antaa vaikutelmaa, että ne antavat vauvoille ja pikkulapsille riittävän suojan.
- (13) Aurinkosuojatuotteiden ominaisuuksia koskevien virheellisten käsitysten oikomiseksi olisi annettava asianmukaiset varoitukset.
- (14) Maailman terveysjärjestön kansainvälinen syöväntutkimuskeskus on useiden tutkimusten pohjalta korostanut, miten tärkeää aurinkosuojatuotteiden oikea käyttötapana on, jotta suojakertoimella olisi väitetty teho. Erityisen tärkeää on levittää voidetta toistuvasti lisää. Jotta ilmoitettua suojakerrointa vastaava suoja saataisiin, aurinkosuojatuotteita on käytettävä samanlaisina määrinä kuin kokeissa tehdään eli kaksi milligrammaa neliösentille, mikä vastaa keskimääräisellä aikuisella kuutta teelusikallista voidetta (noin 36 grammaa). Kuluttajat eivät yleensä käytä tuotetta näin suurina määrinä. Jos aurinkosuojatuotetta käytetään vähemmän, suojateho vähenee suhteettoman paljon. Jos tuotetta esimerkiksi käytetään puolet tästä määrästä, suojateho saattaa pienetä kaksin- tai kolminkertaisesti.
- (15) Aurinkosuojatuotteiden olisi suojattava riittävän tehokkaasti UVB- ja UVA-säteilyltä kansanterveyden suojelun korkean tason varmistamiseksi. Tämän vuoksi aurinkosuojatuotteen olisi tarjottava vähimmäissuoja UVB- ja UVA-säteilyltä. Suuremman suojakertoimen (eli lähinnä UVB-suojan) olisi annettava myös suurempi UVA-suoja. Näin ollen UVA- ja UVB-suojan olisi kytkeydyttävä yhteen. Tieteelliset tutkimustulokset osoittavat, että tiettyjä ihoon kohdistuvia biologisia vaurioita voidaan ehkäistä ja vähentää, jos pysyvää pigmentin tummumista mittaavassa kokeessa (persistent pigment darkening test), joka liittyy lähinnä UVA-säteilyyn, mitattu suojakerroin on vähintään kolmasosa suojakertoimen testaukseen liittyvässä sun protection factor test -kokeessa (joka liittyy lähinnä UVB-säteilyyn) mitatusta kertoimesta. Laajan suojan varmistamiseksi dermatologit suosittelevat lisäksi vähintään 370 nanometrin kriittistä aallonpituutta.
- (16) Jotta voidaan varmistaa, että suositeltu vähimmäissuoja UVB-säteilyltä on uusittavissa ja vertailukelpoinen, olisi käytettävä *International Sun Protection Factor Test Method (2006)* -menetelmää Euroopan, Japanin, Yhdysvaltojen ja Etelä-Afrikan teollisuuden vuonna 2006 ajan tasalle saatamassa muodossa. Jotta voitaisiin arvioida UVA-säteilyltä suojautumiseksi tarvittava vähimmäistaso, olisi käytettävä Japanin teollisuuden käyttämää "persistent pigment darkening method" -menetelmää, jota Ranskan terveysviranomaiset *Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé – Afssaps* ovat muuttaneet, samoin kuin kriittiseen aallonpituuteen perustuvaa koetta. Nämä testausmenetelmät on toimitettu Euroopan standardointikomitealle (CEN) eurooppalaisten standardien laatimiseksi tällä alalla ⁽¹⁾.
- (17) Vaikka näitä testausmenetelmiä olisi pidettävä vertailumenetelminä, etusijalle olisi asetettava in vitro -testausmenetelmät, joista saadaan vastaavat tulokset, sillä in vivo -menetelmiin liittyy eettisiä näkökohtia. Teollisuuden olisi lisättävä ponnistelujaan in vitro -testausmenetelmien kehittämiseksi niin UVB- kuin UVA-säteilyltä suojaamiseksi.
- (18) Aurinkosuojatuotteiden tehoa koskevien väitteiden olisi oltava yksinkertaisia, mielekkäitä ja perustuttava täsmälleen samanlaisiin kriteereihin, jotta autettaisiin kuluttajaa vertaamaan tuotteita ja valitsemaan käyttötarkoitusta ja ihotyyppejä ajatellen oikea tuote.
- (19) UVA-suojaa koskeva yhdenmukainen väite on erityisesti tarpeen, jotta kuluttajan olisi helpompi valita sekä UVB- että UVA-säteilyltä suojaava tuote.
- (20) Koska pakkausmerkinnöissä esiintyy useita erilaisia lukuaroja suojakertoimen ilmoittamiseksi, väitteistä on vaikea saada yksinkertaisia ja mielekkäitä. Suojan lisäys yhdestä lukuarvosta seuraavaan on mitätön erityisesti korkeammassa kertoimissa. Suojan lisäys on lineaarista ainoastaan auringonpolttamien osalta, eli tuote, jonka suojakerroin on 30, suoja auringonpolttamilta kaksi kertaa niin tehokkaasti kuin tuote, jonka suojakerroin on 15. Toisaalta tuote, jonka suojakerroin on 15, imee UVB-säteilyä 93 prosenttia, ja tuote, jonka suojakerroin on 30, imee siitä 97 prosenttia. UV-säteilynsuoja ei merkittävästi parane, jos tuotteen suojakerroin on yli 50. Tämän vuoksi merkinnöissä ilmoitettavaa suojakerroinvalikoimaa voidaan pienentää ilman, että vähennettäisiin eri suojatehoihin liittyvää kuluttajan valinnanvaraa.

⁽¹⁾ CENille osoitettu standardointitoimeksianto aurinkosuojatuotteiden tehokkuutta testaavista menetelmistä, toimeksianto M/389, 12 päivänä heinäkuuta 2006.

(21) Aurinkosuojatuotteiden teho voidaan ilmaista yksinkertaisemmin ja mielekkäämmin merkinnöillä, joissa käytetään erilaisten lukuarvojen sijasta neliportaista luokitusta ("matala", "keskitaso", "korkea" ja "erittäin korkea"). Tämän vuoksi luokka olisi merkittävä vähintään yhtä näkyvästi kuin suojakerroin.

(22) Kuluttajia olisi valistettava liiallisesta auringolle altistumisesta aiheutuvista riskeistä. Lisäksi kuluttajat tarvitsevat opastusta asianmukaisten ja riittävän tehokkaiden aurinkosuojatuotteiden valinnassa ottaen huomioon auringolle altistumisen asteen ja ihotyyppin,

SUOSITTELEE:

1 JAKSO

KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1) Tässä suosituksessa annetaan opastusta seuraavista aiheista:

a) direktiivin 76/768/ETY 6 artiklan 3 kohdan soveltaminen joidenkin aurinkosuojatuotteita koskevien ominaisuuksien ja aurinkosuojatuotteiden tehoon liittyvien väitteiden osalta (2 jakso);

b) aurinkosuojatuotteilta vaadittu vähimmäisteho korkeatasoisen UVB- ja UVA-suojan varmistamiseksi sekä aurinkosuojatuotteiden yksinkertaiset ja ymmärrettävät pakkausmerkinnät, jotta kuluttajan olisi helpompi valita asianmukainen tuote (3, 4 ja 5 jakso).

2) Tässä suosituksessa tarkoitetaan

a) 'aurinkosuojatuotteella' kaikkia valmisteita (esimerkiksi voide, öljy, geeli tai suihke), jotka on tarkoitettu kosketuksiin ihmisihon kanssa yksinomaan tai pääasiallisena tarkoituksena suojata sitä UV-säteilyltä imemällä, sirottamalla tai heijastamalla säteilyä;

b) 'väitteellä' mitä tahansa aurinkosuojatuotteiden ominaisuuksia koskevia merkinnöissä, esillepanossa ja mainostamisessa käytettyjä tekstejä, nimiä, tavaramerkkejä, kuvia ja figuratiivisia tai muita merkkejä;

c) 'UVB-säteilyllä' aallonpituudeltaan 290–320 nm olevaa auringon säteilyä;

d) 'UVA-säteilyllä' aallonpituudeltaan 320–400 nm olevaa auringon säteilyä;

e) 'kriittisellä aallonpituudella' aallonpituutta, jonka kohdalla 290 nm:sta alkaen integroitu optinen tiheys saavuttaa 90 prosenttia koko 290–400 nm:n alueen arvosta;

f) 'eryteema-annoksella' eryteeman muodostumiseen riittävää energiamäärää;

g) 'suojakertoimella' aurinkosuojatuotteella suojatulla iholla olevan eryteema-annoksen ja samalla suojaamattomalla iholla olevan eryteema-annoksen välistä suhdetta;

h) 'UVA-suojakertoimella' sen UVA:n vähimmäisannoksen, joka tarvitaan aiheuttamaan pysyvä pigmentin tummuminen aurinkosuojatuotteella suojatulla iholla, ja sen UVA:n vähimmäisannoksen, joka tarvitaan aiheuttamaan minimaalinen tummuminen samalla suojaamattomalla iholla, välinen suhde.

2 JAKSO

UVA-/UVB-SUOJA, VÄITTEET, VAROTOIMET KÄYTTÖÄ VARTEN JA KÄYTTÖOHJEET

3) Direktiivin 76/768/ETY 6 artiklan 3 kohdan noudattamiseksi olisi otettava huomioon 4–8 kohdassa tarkoitettut ominaisuudet ja väitteet.

4) Aurinkosuojatuotteiden olisi annettava suoja sekä UVB- että UVA-säteilyltä.

5) Väitteitä, jotka yhdistäisivät tuotteisiin seuraavat ominaisuudet, ei saisi esittää:

a) 100-prosenttinen suoja UV-säteilyltä (kuten "sunblock", "sunblocker" tai "täysi suoja");

b) tuotetta ei tarvitse lisätä missään olosuhteissa (kuten "suojaa koko päivän").

- 6) Aurinkosuojatuotteissa olisi oltava varoitukset, joista käy ilmi, että ne eivät anna 100-prosenttista suojaa, sekä opastusta varotoimista, joihin on ryhdyttävä tuotteiden käytön lisäksi. Varoitukset voivat olla esimerkiksi seuraavanlaisia:
- a) "Älä oleskele liian kauan auringossa silloinkaan, kun käytät aurinkosuojatuotetta";
 - b) "Pidä vauvat ja pikkulapset pois suorasta auringonpisteestä";
 - c) "Liiallinen auringolle altistuminen on vakava terveysuhka".
- 7) Aurinkosuojatuotteissa olisi oltava niiden käyttöä koskevat ohjeet, joilla varmistetaan, että tuotteen väitetty teho voidaan saavuttaa. Ohjeet voivat olla esimerkiksi seuraavanlaisia:
- a) "Levitä aurinkosuojatuotetta ennen auringossa oleskelua";
 - b) "Levitä tuotetta uudelleen suojatehon säilyttämiseksi erityisesti hikoilun, uimisen tai kuivaamisen jälkeen".
- 8) Aurinkosuojatuotteissa olisi oltava niiden käyttöä koskevat ohjeet, joilla varmistetaan, että tuotetta levitetään iholle riittävä määrä väitetyt teho saavuttamiseksi. Tämä voidaan tehdä esimerkiksi ilmoittamalla tarvittava määrä kaa-viokuvan, kuvan tai annosteluvälineen avulla. Aurinkosuojatuotteissa olisi oltava selostus riskeistä, joita aiheutuu käytettäessä tuotetta suositeltua vähäisempiä määriä, kuten "Varoitus: jos tuotetta käytetään suositeltua määrää vähemmän, suojateho pienenee merkittävästi".
- 10) Aurinkosuojatuotteilla olisi saatava seuraava vähimmäis-suoja:
- a) suojakerrointa 6 vastaava UVB-suojaa, siten kuin se on saatu käyttämällä *International Sun Protection Factor Test Method (2006)* -testausmenetelmää, tai vastaavantasoinen suoja, joka on saatu millä tahansa in vitro -menetelmällä;
 - b) UVA-suojaa, jonka UVA-suojakerroin vastaa kolmasosaa suojakertoimesta, siten kuin se on saatu käyttämällä *persistent pigment darkening method* -menetelmää Ranskan terveysviranomaisen *Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé – Afssaps* muuttamassa muodossa, tai vastaavantasoinen suoja, joka on saatu millä tahansa in vitro -menetelmällä;
 - c) 370 nanometrin kriittinen aallonpituus, siten kuin se on saatu käyttämällä kriittisen aallonpituuden määrittävää testausmenetelmää.

4 JAKSO

YKSINKERTAISET JA MIELEKKÄÄT TEHOA KOSKEVAT VÄITTEET

- 11) Aurinkosuojatuotteiden tehoa koskevien väitteiden olisi oltava yksinkertaisia, yksiselitteisiä ja mielekkäitä ja perustuttava standardoituin, uusittavissa oleviin kriteereihin.
- 12) UVB- ja UVA-suojaa ilmaisevia väitteitä olisi esitettävä ai-noastaan, jos suoja vastaa 10 kohdassa esitettyjä tasoja tai ylittää ne.
- 13) Aurinkosuojatuotteiden teho olisi merkinnöissä ilmoitettava viittauksina luokkiin, kuten "matala", "keskitaso", "korkea" ja "erittäin korkea". Kunkin luokan olisi vastattava standar-doitua UVB- ja UVA-säteilysuojan tasoa.

3 JAKSO

VÄHIMMÄISTEHO

- 9) Aurinkosuojatuotteiden olisi annettava vähimmäissuoja UVB- ja UVA-säteilyltä. Suojan taso olisi mitattava standar-doiduilla, uusittavissa olevilla testausmenetelmillä, ja valon tuotetta heikentävä vaikutus olisi otettava huomioon. Etu-sijalle olisi asetettava in vitro -testausmenetelmät.
- 14) Merkinnöissä suojakertoimen ilmaisemiseen käytettävien lu-kuarvojen määrää olisi vähennettävä, jotta helpotettaisiin tuotteiden vertaamista keskenään vähentämättä kuitenkaan kuluttajan valinnanvapautta. Suosituksena on seuraavanlai-set suojakertoimet kullekin luokalle sekä vastaava merkintä:

Merkinnöissä ilmoitettu luokka	Merkinnöissä ilmoitettu suojakerroin	Mitattu suojakerroin (mitattu 10 kohdan a alakohdassa suositeltujen periaatteiden mukaisesti)	Suosittelut UVA-vähimmäis-suojakerroin (mitattu 10 kohdan b alakohdassa suositeltujen periaatteiden mukaisesti)	Suosittelut kriittinen vähimmäisaallonpituus (mitattu 10 kohdan c alakohdassa suositeltujen periaatteiden mukaisesti)
"Matala suoja"	"6"	6–9,9	1/3 merkinnöissä ilmoitetusta suojakerroimesta	370 nm
	"10"	10–14,9		
"Keskitason suoja"	"15"	15–19,9		
	"20"	20–24,9		
	"25"	25–29,9		
"Korkea suoja"	"30"	30–49,9		
	"50"	50–59,9		
"Erittäin korkea suoja"	"50 +"	60 ≤		

- 15) Aurinkosuojatuotteiden luokka olisi ilmoitettava merkinnöissä vähintään yhtä näkyvästi kuin suojakerroin.

5 JAKSO

KULUTTAJAVALISTUS

- 16) Kuluttajia olisi valistettava liiallisesta UV-säteilylle altistumisesta aiheutuvista riskeistä sekä siitä, minkätyyppisiä aurinkosuojatuotteita tarvitaan minkätyyppistä käyttötarkoitusta ja ihotyyppiä varten. Tämä voidaan tehdä esimerkiksi tiedottamalla asiasta kansallisilla www-sivustoilla, lehtisissä tai lehdistötiedotteissa.

6 JAKSO

OSOITUS

- 17) Tämä suositus on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 22 päivänä syyskuuta 2006.

Komission puolesta
Günter VERHEUGEN
Varapuheenjohtaja

OIKAISUJA

Oikaistaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen

(Euroopan unionin virallinen lehti L 309, 25. marraskuuta 2005)

Sivulla 21, 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan e alakohdassa

korvataan: "muut luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka myyvät tavaroita tai tarjoavat palveluja, silloin, kun maksu suoritetaan käteisenä ja rahamäärä on vähintään 15 000 euroa riippumatta siitä, suoritetaanko liiketoimi yhdellä kertaa tai useina erillisinä suorituksina, jotka vaikuttavat olevan yhteydessä toisiinsa;"

seuraavasti: "muut luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka myyvät tavaroita, silloin, kun maksu suoritetaan käteisenä ja rahamäärä on vähintään 15 000 euroa riippumatta siitä, suoritetaanko liiketoimi yhdellä kertaa tai useina erillisinä suorituksina, jotka vaikuttavat olevan yhteydessä toisiinsa;"

Sivulla 30, 37 artiklan 1 kohdassa

korvataan: "Jäsenvaltioiden on vaadittava toimivaltaisia viranomaisia vähintään valvomaan tehokkaasti, että kaikki tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat laitokset ja henkilöt noudattavat tämän direktiivin vaatimuksia, ja toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet tämän varmistamiseksi."

seuraavasti: "Jäsenvaltioiden on vaadittava toimivaltaisia viranomaisia vähintään seuraamaan tehokkaasti, että kaikki tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat laitokset ja henkilöt noudattavat tämän direktiivin vaatimuksia, ja toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet tämän varmistamiseksi."
